

ZMLUVA Z NICE,
KTOROU SA MENIA A DOPŔŇAJÚ ZMLUVA O EURÓPSKEJ ÚNII,
ZMLUVY O ZALOŽENÍ EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
A NIEKTORÉ SÚVISIACE AKTY

(2001/C 80/01)

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽ BELGICKA,
JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ DÁNSKA,
PREZIDENT SPOLKOVEJ REPUBLIKY NEMECKO,
PREZIDENT HELÉNSKEJ REPUBLIKY,
JEHO VELIČENSTVO KRÁĽ ŠPANIELSKA,
PREZIDENT FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY,
PREZIDENTKA ÍRSKA,
PREZIDENT TALIANSKEJ REPUBLIKY,
JEHO KRÁĽOVSKÁ VÝSOSŤ VEĽKOVOJVODA LUXEMBURSKA,
JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ HOLANDSKA,
PREZIDENT RAKÚSKEJ REPUBLIKY,
PREZIDENT PORTUGALSKEJ REPUBLIKY,
PREZIDENTKA FÍNSKEJ REPUBLIKY,
JEHO VELIČENSTVO KRÁĽ ŠVÉDSKA,
JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA,

PRIPOMÍNAJÚC historický význam skončovania s rozdelením európskeho kontinentu,

ŽELAJÚC SI dokončiť proces prípravy orgánov Európskej únie na fungovanie v rozšírenej únii, ktorý sa začal prijatím Amsterdamskej zmluvy,

ROZHODNUTÍ preto pokročiť s prístupovými rokovaniaми s cieľom doviest' ich k úspešnému záveru v súlade s postupom ustanoveným v Zmluve o Európskej únii,

ROZHODLI SA zmeniť a doplniť Zmluvu o Európskej únii, zmluvy o založení Európskych spoločenstiev a niektoré súvisiace akty

a na tento účel boli vymenovaní títo splnomocnení zástupcovia za:

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽA BELGICKA:

Louis MICHEL,
podpredseda vlády a minister zahraničných vecí;

JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÚ DÁNSKA:

Mogens LYKKETOFT,
minister zahraničných vecí;

PREZIDENTA SPOLKOVEJ REPUBLIKY NEMECKO:

Joseph FISCHER,
spolkový minister zahraničných vecí a zástupca spolkového kancelára;

PREZIDENTA HELÉNSKEJ REPUBLIKY:

Georgios PAPANDEOU,
minister zahraničných vecí;

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽA ŠPANIELSKA:

Josep PIQUÉ I CAMPS,
minister zahraničných vecí;

PREZIDENTA FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY:

Hubert VÉDRINE,
minister zahraničných vecí;

PREZIDENTKU ÍRSKA:

Brian COWEN,
minister zahraničných vecí;

PREZIDENTA TALIANSKEJ REPUBLIKY:

Lamberto DINI,
minister zahraničných vecí;

JEHO KRÁĽOVSKÚ VÝSOSŤ VEĽKOVŮJVDU LUXEMBURSKA:

Lydia POLFER,
podpredsedníčka vlády, ministerka zahraničných vecí a zahraničného obchodu;

JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÚ HOLANDSKA:

Jozias Johannes VAN AARTSEN,
minister zahraničných vecí;

PREZIDENTA RAKÚSKEJ REPUBLIKY:

Benita FERRERO-WALDNER,
spolková ministerka zahraničných vecí;

PREZIDENTA PORTUGALSKEJ REPUBLIKY:

Jaime GAMA,
Ministro de Estado, minister zahraničných vecí;

PREZIDENTKU FÍNSKEJ REPUBLIKY:

Erkki TUOMIOJA,
minister zahraničných vecí;

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽA ŠVÉDSKA:

Anna LINDH,
ministerka zahraničných vecí;

JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÚ SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA:

Robin COOK,
štátny tajomník zahraničných vecí a záležitostí Britského spoločenstva národov;

KTORÍ sa po výmene plných mocí, formálne uznaných za správne a náležité,

DOHODLI TAKTO:

PRVÁ ČASŤ

PODSTATNÉ ZMENY A DOPLNENIA

Článok 1

Zmluva o Európskej únii sa mení a dopĺňa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

1. Článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

1. Na základe odôvodneného návrhu jednej tretiny členských štátov, Európskeho parlamentu alebo Komisie môže Rada štvorpätinovou väčšinou svojich členov po získaní súhlasu Európskeho parlamentu rozhodnúť, že existuje jasné riziko vážneho porušenia princípov uvedených v článku 6 ods. 1 niektorým členským štátom, a adresovať tomuto štátu vhodné odporúčania. Pred prijatím takéhoto rozhodnutia Rada vypočuje príslušný členský štát a v súlade s tým istým postupom môže vyzvať nezávislé osoby, aby v primeranej lehote predložili správu o situácii v príslušnom členskom štáte.

Rada pravidelne overuje, či dôvody, na základe ktorých prijala rozhodnutie, ešte stále trvajú.

2. Rada, ktorú tvoria hlavy štátov a vlád, môže na návrh jednej tretiny členských štátov alebo na návrh Komisie a po získaní súhlasu Európskeho parlamentu jednomyseľne rozhodnúť o existencii závažného alebo pretrvávajúceho porušenia princípov uvedených v článku 6 ods. 1 niektorým členským štátom, a to po vyzvaní vlády tohto členského štátu, aby predložil svoje stanovisko.

3. Ak je prijaté rozhodnutie podľa odseku 2, môže Rada kvalifikovanou väčšinou rozhodnúť o pozastavení určitých práv vyplývajúcich z uplatňovania tejto zmluvy pre príslušný členský štát vrátane hlasovacieho práva zástupcu vlády tohto členského štátu na zasadnutiach Rady. Rada pritom zohľadní možné následky takéhoto pozastavenia na práva a povinnosti fyzických a právnických osôb.

Záväzky príslušného členského štátu vyplývajúce z tejto zmluvy zostávajú pre tento štát v každom prípade aj naďalej záväzné.

4. Rada môže následne kvalifikovanou väčšinou rozhodnúť o zmene alebo odvolaní opatrení prijatých podľa odseku 3 v dôsledku zmeny situácie, ktorá viedla k ich zavedeniu.

5. Na účely tohto článku Rada prijíma rozhodnutia bez toho, aby brala do úvahy hlas zástupcu vlády príslušného členského štátu. Ak sa členovia, ktorí sú prítomní osobne alebo ktorí sú zastupovaní, zdržia hlasovania, nebráni to prijatiu rozhodnutia uvedeného v odseku 2. Kvalifikovaná väčšina sa definuje ako podiel vážených hlasov príslušných členov Rady rovnako, ako je uvedené v článku 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Tento odsek sa uplatní aj v prípade pozastavenia hlasovacích práv podľa odseku 3.

6. Na účely odsekov 1 a 2 sa Európsky parlament uznáva dvoj tretinovou väčšinou odovzdaných hlasov predstavujúcou väčšinu jeho členov.“

2. Článok 17 sa nahrádza takto:

„Článok 17

1. Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika zahŕňa všetky otázky týkajúce sa bezpečnosti únie vrátane postupného vymedzovania spoločnej obrannej politiky, ktorá by mohla viesť, ak by sa tak Európska rada rozhodla, k spoločnej obrane. V takom prípade odporučí členským štátom prijať také rozhodnutie v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.

Politika únie v súlade s týmto článkom nemá vplyv na osobitý charakter bezpečnostnej a obrannej politiky niektorých členských štátov a rešpektuje záväzky niektorých členských štátov, ktoré vidia uskutočnenie svojej spoločnej obrany v Organizácii Severoatlantickej zmluvy (NATO) podľa Severoatlantickej zmluvy, a je v súlade so spoločnou bezpečnostnou a obrannou politikou utvorenou v tomto rámci.

Postupné vymedzovanie spoločnej obrannej politiky budú členské štáty podľa potreby podporovať vzájomnou spoluprácou v oblasti zbrojenia.

2. Otázky uvedené v tomto článku zahŕňajú humanitárne a záchranné úlohy, misie na udržanie mieru a úlohy bojových síl pri riešení krízových situácií vrátane nastoľovania mieru.

3. Rozhodnutia s obrannými dôsledkami podľa tohto článku sa prijímajú bez toho, aby boli dotknuté politiky a záväzky uvedené v druhom pododseku odseku 1.

4. Ustanovenia tohto článku nebránia rozvoju užšej spolupráce medzi dvoma alebo viacerými členskými štátmi na bilaterálnej úrovni v rámci Západoeurópskej únie (ZEÚ) a NATO za predpokladu, že takáto spolupráca nie je v rozpore alebo neprekáža spolupráci upravenej v tejto hlave.

5. Na podporu cieľov tohto článku sa jeho ustanovenia budú prehodnocovať v súlade s článkom 48.“.

3. V článku 23 odseku 1 prvom pododseku sa dopĺňa tretia zarážka:

„– pri vymenovávaní osobitného zástupcu v súlade s článkom 18 ods. 5.“.

4. Článok 24 sa nahrádza takto:

„Článok 24

1. Ak je pri vykonávaní tejto hlavy potrebné uzatvoriť dohodu s jedným alebo viacerými štátmi alebo medzinárodnými organizáciami, môže Rada poveriť predsedníctvo, aby na tento účel začalo rokovania, v prípade potreby aj za pomoci Komisie. Takéto dohody uzatvorí Rada na odporúčanie predsedníctva.

2. Rada sa uznáva jednomyseľne, ak sa dohoda týka záležitosti, pre ktorú sa pri prijímaní vnútorných rozhodnutí vyžaduje jednomyseľné schválenie.

3. Ak je dohoda určená len na vykonanie jednotnej akcie alebo spoločnej pozície, uznáva sa Rada kvalifikovanou väčšinou v súlade s článkom 23 ods. 2.

4. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú aj na záležitosti upravené v šiestej hlave. Ak sa dohoda týka záležitosti, pre ktorú sa pri prijímaní vnútorných rozhodnutí alebo opatrení vyžaduje kvalifikovaná väčšina, uznáva sa Rada kvalifikovanou väčšinou v súlade s článkom 34 ods. 3.

5. Žiadna zmluva nie je záväzná pre ten členský štát, ktorého zástupca v Rade vyhlási, že dohoda musí spĺňať požiadavky ústavnoprávneho postupu tohto členského štátu; ostatní členovia Rady sa môžu dohodnúť, že dohoda sa bude aj napriek tomu predbežne uplatňovať.

6. Dohody uzatvorené podľa podmienok uvedených v tomto článku sú záväzné pre orgány únie.“.

5. Článok 25 sa nahrádza takto:

„Článok 25

Bez toho, aby bol dotknutý článok 207 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, monitoruje Politický a bezpečnostný výbor medzinárodnú situáciu v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje spoločná zahraničná a bezpečnostná politika, a prispieva k definovaniu politik podávaním stanovísk Rade na žiadosť Rady alebo z vlastného podnetu. Sleduje taktiež uskutočňovanie dohodnutých politik bez toho, aby tým bola dotknutá príslušnosť predsedníctva a Komisie.

V rámci pôsobnosti tejto hlavy vykonáva výbor v rámci zodpovednosti Rady politickú kontrolu a strategické usmerňovanie operácií na riešenie krízových situácií.

Rada môže poveriť výbor, aby na účely a počas trvania operácie na riešenie krízovej situácie určené Radou prijímal príslušné rozhodnutia týkajúce sa politickej kontroly a strategického usmerňovania operácie bez toho, aby bol dotknutý článok 47.“.

6. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 27a

1. Rozšírená spolupráca v ktorejkoľvek oblasti uvedenej v tejto hlave je zameraná na zabezpečenie hodnôt a má slúžiť záujmom únie ako celku pri upevňovaní jej identity ako jednotnej sily na medzinárodnej scéne. Rešpektuje:

- zásady, ciele, všeobecné usmernenia a vnútorný súlad spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a rozhodnutia prijaté v rámci tejto politiky;
- právomoci Európskeho spoločenstva a
- súlad medzi všetkými politikami únie a jej vonkajšími činnosťami.

2. Články 11 až 27 a články 27b až 28 sa vzťahujú aj na rozšírenú spoluprácu ustanovenú v tomto článku, pokiaľ nie je v článku 27c a v článkoch 43 až 45 ustanovené inak.

Článok 27b

Rozšírená spolupráca podľa tejto hlavy sa týka vykonania jednotnej akcie alebo prijatia spoločnej pozície. Netýka sa záležitostí, ktoré majú vojenské alebo obranné dôsledky.

Článok 27c

Členské štáty, ktoré majú v úmysle zaviesť medzi sebou rozšírenú spoluprácu podľa článku 27b, zašlú na tento účel žiadosť Rade.

Žiadosť sa zašle na vedomie aj Komisii a Európskemu parlamentu. Komisia predloží svoje stanovisko, najmä k súladu navrhovanej rozšírenej spolupráce s politikami únie. Povolenie udeľuje Rada v súlade s článkom 23 odsekom 2 druhým a tretím pododsekom a v súlade s článkami 43 až 45.

Článok 27d

Bez toho, aby boli dotknuté právomoci predsedníctva alebo Komisie, generálny tajomník Rady a vysoký splnomocnenec pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku zabezpečí, aby Európsky parlament a všetci členovia Rady boli v plnom rozsahu informovaní o uskutočňovaní rozšírenej spolupráce v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

Článok 27e

Každý členský štát, ktorý má záujem o účasť na rozšírenej spolupráci zavedenej v súlade s článkom 27c, oznámi tento svoj úmysel Rade a informuje o ňom Komisiu. Komisia predloží svoje stanovisko Rade do troch mesiacov od prijatia takéhoto oznámenia. Do štyroch mesiacov odo dňa prijatia takéhoto oznámenia Rada prijme rozhodnutie o žiadosti a o osobitných dojednaniach, ktoré považuje za nevyhnutné. Rozhodnutie sa považuje za prijaté, pokiaľ sa Rada v rovnakej lehote kvalifikovanou väčšinou neuznesie, že rozhodovanie o veci odloží; Rada v takom prípade uvedie dôvody svojho rozhodnutia a stanoví lehotu na opätovné preskúmanie veci.

Na účely tohto článku sa Rada uznáva kvalifikovanou väčšinou. Kvalifikovaná väčšina je definovaná ako podiel vážených hlasov a podiel príslušného počtu členov Rady rovnako, ako sú uvedené v článku 23 odseku 2 tret'om pododseku.“.

7. Druhá zarážka druhého odseku článku 29 sa nahrádza takto:

„– užšej spolupráce súdnych a iných príslušných orgánov členských štátov vrátane spolupráce v rámci Európskej jednotky pre súdnu spoluprácu („Eurojust“) v súlade s ustanoveniami článkov 31 a 32,“.

8. Článok 31 sa nahrádza takto:

„Článok 31

1. Spoločný postup pri Súdnej spolupráci v trestných veciach zahŕňa:

- a) zjednodušenie a urýchlenie spolupráce medzi príslušnými ministerstvami, súdmi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov, ak je to vhodné, vrátane spolupráce v rámci Eurojustu, vo vzťahu k súdnym konaniam a výkonu rozhodnutí;
- b) napomáhanie extradíciu medzi členskými štátmi;
- c) zabezpečovanie zlučiteľnosti predpisov uplatniteľných v členských štátoch, ak je to nevyhnutné na zlepšenie tejto spolupráce;
- d) predchádzanie sporom o príslušnosť medzi členskými štátmi;
- e) postupné prijímanie opatrení zavádzajúcich minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti organizovaného zločinu, terorizmu a nezákonného obchodu s drogami.

2. Rada podporuje spoluprácu v rámci Eurojustu tým že:

- a) umožní Eurojustu napomáhať riadnu koordináciu medzi orgánmi členských štátov činnými v trestnom konaní;
- b) podporuje Eurojust v napomáhaní pri vyšetrowaní prípadov závažnej cezhraničnej trestnej činnosti, najmä v prípade organizovaného zločinu, zohľadňujúc najmä analýzy vykonávané Europolom;
- c) napomáha úzku spoluprácu medzi Eurojustom a Európskou Súdnu sieťou, najmä s cieľom napomáhať výkon dožiadaní a žiadosti o extradíciu.“.

9. Článok 40 sa nahrádza článkami 40, 40a a 40b:

„Článok 40

1. Rozšírená spolupráca v ktorejkoľvek oblasti uvedenej v tejto hlave má za cieľ umožniť únii rýchlejší rozvoj v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pri súčasnom rešpektovaní právomocí Európskeho spoločenstva a cieľov ustanovených v tejto hlave.
2. Články 29 až 39 a články 40a až 41 sa vzťahujú aj na rozšírenú spoluprácu ustanovenú v tomto článku, pokiaľ nie je v článku 40a a v článkoch 43 až 45 ustanovené inak.
3. Ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva týkajúce sa právomocí Súdneho dvora a výkonu týchto právomocí sa vzťahujú aj na tento článok a články 40a a 40b.

Článok 40a

1. Členské štáty, ktoré majú v úmysle nadviazať rozšírenú vzájomnú spoluprácu podľa článku 40, zašlú žiadosť Komisii, ktorá môže na tento účel predložiť návrh Rade. Ak Komisia nepredloží návrh, informuje príslušné členské štáty o dôvodoch, prečo tak neurobila. Tieto členské štáty môžu potom predložiť Rade podnet s cieľom získať povolenie pre príslušnú rozšírenú spoluprácu.
2. Povolenie uvedené v odseku 1 udelí Rada v súlade s článkami 43 až 45 kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie alebo na základe podnetu aspoň ôsmich členských štátov a po porade s Európskym parlamentom. Hlasy členov Rady sa väžia v súlade s článkom 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Člen Rady môže požiadať, aby bola vec postúpená Európskej rade. Po prerokovaní veci v rámci Európskej rady môže Rada postupovať v súlade s prvým pododsekom tohto odseku.

Článok 40b

Každý členský štát, ktorý má záujem o účasť v rozšírenej spolupráci nadviazanej v súlade s článkom 40a, oznámi svoj úmysel Rade a Komisii, ktorá do troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia predloží Rade svoje stanovisko, ku ktorému je podľa možnosti priložené odporúčanie osobitných dojednaní, ktoré považuje za nevyhnutné na zapojenie tohto členského štátu do danej spolupráce. Rada prijme rozhodnutie o žiadosti do štyroch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia. Rozhodnutie sa považuje za prijaté, pokiaľ sa Rada v rovnakej lehote kvalifikovanou väčšinou neuznesie, že rozhodovanie o veci odloží; Rada v takom prípade uvedie dôvody svojho rozhodnutia a stanoví lehotu na opätovné preskúmanie veci.

Na účely tohto článku sa Rada uznáva podľa článku 44 ods. 1.“

10. Názov siedmej hlavy sa nahrádza názvom: „Ustanovenia o rozšírenej spolupráci“.

11. Článok 43 sa nahrádza takto:

„Článok 43

Členské štáty, ktoré majú v úmysle nadviazať medzi sebou rozšírenú spoluprácu, môžu využívať orgány, postupy a mechanizmy ustanovené v tejto zmluve a v Zmluve o založení Európskeho spoločenstva za predpokladu, že navrhovaná spolupráca:

- a) je zameraná na podporovanie cieľov únie a spoločenstva, má chrániť a slúžiť ich záujmom a posilňovať integračný proces;
- b) rešpektuje uvedené zmluvy a jednotný inštitucionálny rámec únie;
- c) rešpektuje *acquis communautaire* a opatrenia prijaté podľa ostatných ustanovení uvedených zmlúv;
- d) je v rámci právomocí únie alebo spoločenstva a netýka sa oblastí, ktoré spadajú do výhradnej právomoci spoločenstva;

- e) nenarušuje vnútorný trh, ako je definovaný v článku 14 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ani hospodársku a sociálnu súdržnosť zavedenú v súlade s hlavou XVII uvedenej zmluvy;
- f) nepredstavuje obmedzenie ani diskrimináciu obchodu medzi členskými štátmi a nenarušuje hospodársku súťaž medzi nimi;
- g) týka sa najmenej ôsmich členských štátov;
- h) rešpektuje príslušnosť, práva a povinnosti tých členských štátov, ktoré sa na nej nezúčastňujú;
- i) nemá vplyv na ustanovenia Protokolu, ktorým sa začleňuje Schengenské *acquis* do rámca Európskej únie;
- j) je v súlade s článkom 43b otvorená všetkým členským štátom.“.

12. Vkladajú sa články:

„Článok 43a

Rozšírená spolupráca sa môže využiť len ako posledný prostriedok, keď Rada zistí, že ciele takejto spolupráce nie je možné dosiahnuť v rámci primeraného obdobia uplatnením príslušných ustanovení zmlúv.

Článok 43b

Pri nadviazaní rozšírenej spolupráce je táto otvorená všetkým členským štátom. Ďalej je im v súlade s článkami 27e a 40b tejto zmluvy a článkom 11a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva kedykoľvek otvorená, ak je dodržaný súlad so základným rozhodnutím a rozhodnutiami prijatými v ich rámci. Komisia a členské štáty zúčastnené na rozšírenej spolupráci zabezpečia, aby bolo k účasti podnietených podľa možnosti čo najviac štátov.“.

13. Článok 44 sa nahrádza článkami 44 a 44a:

„Článok 44

1. Pre prijímanie aktov a rozhodnutí potrebných na uskutočnenie rozšírenej spolupráce uvedenej v článku 43 platia príslušné inštitucionálne ustanovenia tejto zmluvy a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Hoci sa na rokovaniach môžu zúčastňovať všetci členovia Rady, na prijímaní rozhodnutí sa môžu zúčastňovať len členovia zastupujúci členské štáty zapojené do rozšírenej spolupráce. Kvalifikovaná väčšina je definovaná rovnakým podielom vážených hlasov a rovnakým podielom počtu členov Rady, ako je ustanovené v článku 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v druhom a treťom pododseku odseku 2 článku 23 tejto zmluvy v prípade rozšírenej spolupráce zavedenej na základe článku 27c. Jednomyseľnosť sa zakladá na jednomyseľnosti dotknutých členov Rady.

Takto prijaté akty a rozhodnutia nepredstavujú súčasť *acquis* únie.

2. Členské štáty uplatňujú akty a rozhodnutia prijaté na účely uskutočnenia rozšírenej spolupráce, na ktorej sa zúčastňujú, pokiaľ sa ich týkajú. Takéto akty a rozhodnutia sú záväzné len pre tie členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na takejto spolupráci, a v prípade potreby sú priamo uplatniteľné len v týchto štátoch. Členské štáty, ktoré sa nezúčastňujú na takej spolupráci, nesmú brániť ich vykonávaniu v zúčastnených členských štátoch.

Článok 44a

Náklady vyplývajúce z uskutočňovania rozšírenej spolupráce s výnimkou správnych nákladov vznikajúcich orgánom znášajú zúčastnené členské štáty, pokiaľ všetci členovia Rady po porade s Európskym parlamentom nerozhodnú jednomyseľne inak.“.

14. Článok 45 sa nahrádza takto:

„Článok 45

Rada a Komisia zabezpečia vzájomný súlad činností uskutočňovaných na základe tejto hlavy a ich súlad s politikami únie a spoločenstva a na tento účel navzájom spolupracujú.“.

15. Článok 46 sa nahrádza takto:

„Článok 46

Ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu týkajúce sa právomoci Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a výkonu týchto právomocí sa vzťahujú len na tieto ustanovenia tejto zmluvy:

- a) ustanovenia, ktorými sa mení a dopĺňa Zmluva o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva so zreteľom na založenie Európskeho spoločenstva, Zmluva o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu;
- b) ustanovenia hlavy VI za podmienok uvedených v článku 35;
- c) ustanovenia hlavy VII za podmienok stanovených v článkoch 11 a 11a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v článku 40 tejto zmluvy;
- d) článok 6 ods. 2 so zreteľom na konanie orgánov, pokiaľ je podľa zmlúv o založení Európskych spoločenstiev a podľa tejto zmluvy príslušný rozhodovať Súdny dvor;
- e) iba procesné ustanovenia článku 7, ak Súdny dvor koná na žiadosť dotknutého členského štátu do jedného mesiaca odo dňa prijatia rozhodnutia prijatého Radou podľa uvedeného článku;
- f) články 46 až 53.“.

Článok 2

Zmluva o založení Európskeho spoločenstva sa mení a dopĺňa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

1. Článok 11 sa nahrádza článkami 11 a 11a:

„Článok 11

1. Členské štáty, ktoré majú v úmysle nadviazať medzi sebou rozšírenú spoluprácu v jednej z oblastí uvedenej v tejto zmluve, zašlú žiadosť Komisii, ktorá môže na tento účel predložiť Rade návrh. Ak Komisia návrh nepredloží, informuje dotknuté členské štáty o dôvodoch, prečo tak neurobila.

2. Povolenie na nadviazanie rozšírenej spolupráce uvedenej v odseku 1 udelí Rada kvalifikovanou väčšinou v súlade s článkami 43 až 45 Zmluvy o Európskej únii na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom. Ak sa rozšírená spolupráca týka oblasti, na ktorú sa vzťahuje postup uvedený v článku 251 tejto zmluvy, vyžaduje sa súhlas Európskeho parlamentu.

Člen Rady môže požiadať, aby bola vec postúpená Európskej rade. Po prerokovaní veci Európskou radou môže Rada postupovať v súlade s prvým pododsekom tohto odseku.

3. Akty a rozhodnutia potrebné na vykonávanie činností v rámci rozšírenej spolupráce podliehajú všetkým príslušným ustanoveniam tejto zmluvy, pokiaľ tento článok a články 43 až 45 Zmluvy o Európskej únii neustanovujú inak.

Článok 11a

Každý členský štát, ktorý má záujem o účasť na rozšírenej spolupráci zavedenej v súlade s článkom 11, oznámi svoj zámer Rade a Komisii, ktorá do troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia predloží Rade svoje stanovisko. Do štyroch mesiacov odo dňa prijatia takéhoto oznámenia prijme Komisia rozhodnutie o žiadosti a o takých osobitných dojednaniach, ktoré považuje za nevyhnutné.“.

2. V článku 13 sa doterajší text označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsek 2:

„2. Ak Rada na podporu krokov podniknutých členskými štátmi s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov uvedených v odseku 1 prijíma motivačné opatrenia spoločenstva okrem zosúladenia zákonov a iných právnych predpisov členských štátov, koná bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 v súlade s postupom uvedeným v článku 251.“.

3. Článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

1. Každý občan únie má právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov, pričom podlieha obmedzeniam a podmienkam ustanoveným v tejto zmluve a v opatreniach prijatých na ich vykonanie.

2. Ak by sa na dosiahnutie tohto cieľa ukázalo nevyhnutné konanie spoločenstva a táto zmluva neposkytuje potrebné právomoci, Rada môže prijať predpisy na uľahčenie výkonu práv uvedených v odseku 1. Rada koná v súlade s postupom uvedeným v článku 251.

3. Odsek 2 sa nevzťahuje na ustanovenia o cestovných pasoch, preukazoch totožnosti, povoleniach na pobyt alebo o iných podobných dokladoch ani na predpisy o sociálnom zabezpečení a sociálnej ochrane.“.

4. V článku 67 sa dopĺňa nový odsek:

„5. Bez ohľadu na ustanovenia článku 1 Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 251 prijme:

- opatrenia ustanovené v článku 63 ods. 1 a 2 písm. a), ak už predtým v súlade s odsekom 1 tohto článku prijala právne predpisy spoločenstva, ktoré definujú spoločné pravidlá a základné zásady upravujúce tieto otázky;
- opatrenia ustanovené v článku 65 s výnimkou rodinnoprávnych aspektov.“.

5. Článok 100 sa nahrádza takto:

„Článok 100

1. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné postupy ustanovené v tejto zmluve, môže Rada na návrh Komisie kvalifikovanou väčšinou rozhodnúť o opatreniach zodpovedajúcich hospodárskej situácii, najmä ak vzniknú vážne problémy pri zásobovaní určitými výrobkami.

2. Ak členský štát má alebo mu hrozia závažné ťažkosti spôsobené prírodnými katastrofami alebo výnimočnými udalosťami, ktoré sú mimo jeho kontroly, môže Rada za určitých podmienok na návrh Komisie rozhodnúť kvalifikovanou väčšinou o poskytnutí finančnej pomoci spoločenstva dotknutému členskému štátu. Predseda Rady informuje o prijatom rozhodnutí Európsky parlament.“.

6. Článok 111 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. S výnimkou odseku 1 Rada na návrh Komisie a po porade s ECB rozhodne kvalifikovanou väčšinou o pozícii spoločenstva na medzinárodnej úrovni vo vzťahu k otázkam osobitného významu pre hospodársku a menovú úniu a o zastupovaní spoločenstva v súlade s rozdelením právomocí podľa článku 99 a 105.“

7. Článok 123 ods. 4 sa nahrádza takto:

„4. V prvý deň tretej etapy Rada na návrh Komisie a po porade s ECB stanoví jednomyseľným rozhodnutím členských štátov, pre ktoré neplatí výnimka, neodvolateľné pevné výmenné kurzy, pomocou ktorých sa budú prepočítavať ich meny a pomocou ktorých sa stanoví neodvolateľný pevný kurz pre ECU, ktorá nahradí tieto meny, a ECU sa stane samostatnou menou. Toto opatrenie samo osebe nezmení vonkajšiu hodnotu ECU. Rada na návrh Komisie a po porade s ECB prijme kvalifikovanou väčšinou zmienených členských štátov ďalšie opatrenia nevyhnutné pre rýchle zavedenie ECU ako jednotnej meny týchto členských štátov. Uplatní sa pritom druhá veta článku 122 ods. 5.“

8. Článok 133 sa nahrádza takto:

„Článok 133

1. Spoločná obchodná politika vychádza z jednotných zásad, najmä vo vzťahu k zmenám colných sadzieb, uzatváraní colných a obchodných dohôd, zjednocovaniu liberalizačných opatrení, vývoznjej politiky a opatrení na ochranu obchodu, napríklad opatrenia v prípade dumpingu a dotácií.

2. Komisia predkladá Rade návrhy na vykonávanie spoločnej obchodnej politiky.

3. Ak je potrebné dojednať dohody s jedným alebo viacerými štátmi alebo medzinárodnými organizáciami, Komisia predloží Rade odporúčania a tá splnomocní Komisiu na začatie potrebných rokovaní. Rada a Komisia sú zodpovedné za zabezpečenie toho, aby boli dojednané dohody v súlade s internými politikami a pravidlami spoločenstva.

Komisia vedie tieto rokovania v rámci usmernení, ktoré môže Rada na tento účel vydať, pričom sa o nich radí s osobitným výborom zriadeným Radou na pomoc Komisii pri plnení tejto úlohy. Komisia pravidelne podáva osobitnému výboru správy o priebehu rokovaní.

Uplatnia sa pritom ustanovenia článku 300.

4. Pri výkone právomocí priznaných týmto článkom sa Rada uznáva kvalifikovanou väčšinou.

5. Odseky 1 až 4 sa uplatnia aj na rokovania a uzatváranie dohôd v oblastiach obchodu so službami a o obchodných aspektoch duševného vlastníctva, pokiaľ sa na tieto dohody uvedené odseky zatiaľ nevzťahujú, a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 6.

Bez ohľadu na ustanovenia odseku 4 prijíma Rada pri rokovaniach a uzatváraní dohôd v jednej z oblastí uvedených v prvom pododseku rozhodnutia jednomyseľne, ak tieto dohody obsahujú ustanovenia, pri ktorých sa na prijatie vnútorných predpisov vyžaduje jednomyseľnosť, alebo ak sa týkajú oblasti, v ktorej spoločenstvo prijatím vnútorných pravidiel zatiaľ nevykonávalo právomoci, ktoré sú mu zverené touto zmluvou.

Rada sa uznáva jednomyseľne aj v súvislosti s rokovaniami a uzatváraním horizontálnych dohôd, pokiaľ sa tieto týkajú aj predchádzajúceho pododseku alebo druhého pododseku odseku 6.

Týmto odsekom nie je dotknuté právo členských štátov ponechať v platnosti a uzatvárať dohody s tretími krajinami alebo medzinárodnými organizáciami, pokiaľ sú takéto dohody v súlade s právom spoločenstva a s ostatnými príslušnými medzinárodnými dohodami.

6. Rada nemôže uzatvoriť dohodu, ak táto obsahuje ustanovenia, ktoré by presahovali vnútorné právomoci spoločenstva, najmä ak by viedli k zosúladňovaniu zákonov a iných právnych predpisov členských štátov v oblasti, pre ktorú táto zmluva takéto zosúladenie vylučuje.

Bez ohľadu na ustanovenia odseku 5 pododseku 1 spadajú v tejto súvislosti dohody týkajúce sa obchodu s kultúrnymi a audiovizuálnymi službami, vzdelávacími službami a sociálnymi a zdravotníckymi službami do spoločnej pôsobnosti spoločenstva a jeho členských štátov. Preto si rokovania o takýchto dohodách vyžadujú okrem rozhodnutia spoločenstva prijatého v súlade s príslušnými ustanoveniami článku 300 aj vzájomnú dohodu členských štátov. Takto dosiahnuté dohody sú uzatvárané spoločne spoločenstvom a členskými štátmi.

Rokovania a uzatváranie medzinárodných dohôd v oblasti dopravy sa naďalej spravujú ustanoveniami hlavy V a článku 300.

7. Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek odseku 6, môže Rada na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom jednomyseľne rozšíriť uplatňovanie odsekov 1 až 4 na medzinárodné rokovania a dohody o duševnom vlastníctve, pokiaľ sa na ne nevzťahuje odsek 5.“

9. Článok 137 sa nahrádza takto:

„*Článok 137*

1. Na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 136 spoločenstvo podporuje a dopĺňa činnosti členských štátov v týchto oblastiach:

- a) zlepšovanie pracovného prostredia najmä s ohľadom na ochranu zdravia a bezpečnosti pracovníkov;
- b) pracovné podmienky;
- c) sociálne zabezpečenie a sociálna ochrana pracovníkov;
- d) ochrana pracovníkov pri skončení pracovnej zmluvy;
- e) informovanosť a porady s pracovníkmi;
- f) zastupovanie a kolektívna ochrana záujmov pracujúcich a zamestnávateľov vrátane spolurozhodovania, s výnimkou odseku 5;
- g) podmienky zamestnávania štátnych príslušníkov tretích krajín s riadnym pobytom na území spoločenstva;
- h) integrácia osôb vylúčených z trhu práce bez toho, aby bol dotknutý článok 150;
- i) rovnosť medzi mužmi a ženami, pokiaľ ide o rovnaké príležitosti na trhu práce a rovnaké zaobchádzanie v práci;
- j) boj proti vylučovaniu osôb zo spoločnosti;
- k) modernizácia systémov sociálnej ochrany bez toho, aby bolo dotknuté písmeno c).

2. Na tento účel Rada:

- a) môže prijímať opatrenia na podporu spolupráce medzi členskými štátmi prostredníctvom podnetov zameraných na zvyšovanie vedomostí, rozvoja výmeny informácií a osvedčených postupov, podpory inovačných prístupov a vyhodnocovania skúseností s výnimkou zosúladňovania zákonov a iných právnych predpisov členských štátov;

- b) môže v oblastiach uvedených v odseku 1 písm. a) až i) prijímať vo forme smerníc minimálne požiadavky na ich postupné uskutočňovanie so zreteľom na podmienky a technické predpisy prijímané v každom z členských štátov. Takéto smernice nesmú ukladať také správne, finančné a právne obmedzenia, ktoré by bránili vzniku a rozvoju malých a stredných podnikov.

Rada prijíma rozhodnutia v súlade s postupom uvedeným v článku 251 po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov s výnimkou oblastí uvedených v odseku 1 písm. c), d), f) a g) tohto článku, keď Rada rozhoduje jednomyseľne na návrh Komisie po porade s Európskym parlamentom a uvedenými výbormi. Rada môže na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom jednomyseľne rozhodnúť o možnosti uplatniť postup uvedený v článku 251 aj na odsek 1 písm. d), f) a g) tohto článku.

3. Členský štát môže poveriť sociálnych partnerov na základe ich spoločnej žiadosti vykonávaním smerníc prijatých podľa odseku 2.

V takom prípade členský štát zabezpečí, aby sociálni partneri najneskôr ku dňu, keď musí byť smernica transponovaná v súlade s článkom 249, zaviedli na základe dohody potrebné opatrenia, aby dotknutý členský štát, od ktorého sa vyžaduje prijatie akéhokoľvek potrebného opatrenia umožňujúceho transpozíciu, bol kedykoľvek schopný zaručiť výsledky uložené takouto smernicou.

4. Ustanoveniami prijatými podľa tohto článku:

- nie je dotknuté právo členských štátov definovať základné zásady svojich systémov sociálneho zabezpečenia a nesmú významnou mierou ovplyvňovať ich finančnú rovnováhu;
- sa nesmie žiadnemu členskému štátu brániť v tom, aby si ponechal alebo zaviedol prísnejšie ochranné opatrenia zlučiteľné s touto zmluvou.

5. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na odmenu, právo združovať sa, právo na štrajk alebo na výluku.“.

10. Druhý pododsek článku 139 ods. 2 sa nahrádza takto:

„Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou okrem prípadov, keď príslušná dohoda obsahuje jedno alebo niekoľko ustanovení týkajúcich sa oblastí, pre ktoré sa podľa článku 137 ods. 2 vyžaduje jednomyseľnosť. V takom prípade Rada rozhoduje jednomyseľne.“.

11. Článok 144 sa nahrádza takto:

„Článok 144

Rada po porade s Európskym parlamentom zriadi Výbor pre sociálnu ochranu, ktorý bude mať poradnú funkciu na podporu spolupráce v oblasti politik sociálnej ochrany medzi členskými štátmi a Komisiou. Úlohou výboru je:

- monitorovať sociálnu situáciu a rozvoj politik sociálnej ochrany v členských štátoch a spoločenstve;
- podporovať výmenu informácií, skúseností a osvedčených postupov medzi členskými štátmi a Komisiou;
- pripravovať na žiadosť Rady alebo Komisie alebo z vlastného podnetu správy, formulovať stanoviská alebo vykonávať inú prácu v rámci svojej pôsobnosti bez toho, aby bol dotknutý článok 207.

Pri plnení svojich úloh nadväzuje výbor potrebné kontakty so sociálnymi partnermi.

Každý členský štát a Komisia vymenujú po dvoch členov výboru.“.

12. Článok 157 ods. 3 sa nahrádza takto:

„3. Spoločenstvo prispieva k dosahovaniu cieľov uvedených v odseku 1 prostredníctvom politík a činností, ktoré uskutočňuje podľa ostatných ustanovení tejto zmluvy. Rada môže v súlade s postupom uvedeným v článku 251 a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom rozhodnúť o špecifických opatreniach na podporu činností vykonávaných členskými štátmi na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1.

Táto hlava neposkytuje spoločenstvu dôvod na zavedenie akéhokoľvek opatrenia, ktoré by mohlo viesť k narušeniu hospodárskej súťaže alebo ktoré by obsahovalo daňové ustanovenia alebo ustanovenia týkajúce sa práv a záujmov zamestnaných osôb.“.

13. Tretí odsek článku 159 sa nahrádza takto:

„Ak sa preukáže, že bez toho, aby boli dotknuté opatrenia prijaté v rámci iných politík spoločenstva, sú okrem fondov nevyhnutné aj iné osobitné opatrenia, môže ich Rada prijať po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov v súlade s postupom uvedeným v článku 251.“.

14. V článku 161 sa dopĺňa tretí odsek:

„Od 1. januára 2007 bude Rada prijímať rozhodnutia kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie a po získaní súhlasu Európskeho parlamentu a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov, ak bude dovtedy prijatý viacročný finančný výhľad platný od 1. januára 2007 a s tým súvisiaca medziinštitucionálna dohoda. Ak sa tak nestane, postup uvedený v tomto odseku sa bude uplatňovať od dátumu ich prijatia.“.

15. Článok 175 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Bez ohľadu na rozhodovacie postupy ustanovené v odseku 1 a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 95, Rada na návrh Komisie, po získaní súhlasu Európskeho parlamentu a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov jednomyseľne prijíma:

- a) ustanovenia predovšetkým fiskálnej povahy;
- b) opatrenia týkajúce sa:
 - územného plánovania;
 - kvantitatívneho hospodárenia s vodnými zdrojmi alebo priamej alebo nepriamej dostupnosti týchto zdrojov;
 - využívania pôdy s výnimkou nakladania s odpadmi;
- c) opatrenia významne ovplyvňujúce možnosť voľby členského štátu pri výbere medzi rôznymi energetickými zdrojmi a celkovú štruktúru zásobovania energiou.

Podľa podmienok ustanovených v prvom pododseku môže Rada rozhodnúť, o ktorých záležitostiach uvedených v tomto odseku bude rozhodovať kvalifikovanou väčšinou.“.

16. V tretej časti sa dopĺňa hlava:

„Hlava XXI

Článok 181a

1. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia tejto zmluvy, a najmä ustanovenia hlavy XX, spoločenstvo vykoná v rámci svojich právomocí opatrenia hospodárskej, finančnej a technickej spolupráce s tretími krajinami. Takéto opatrenia sú doplnkové k opatreniam vykonávaným členskými štátmi a sú v súlade s rozvojovou politikou spoločenstva.

Politika spoločenstva v tejto oblasti prispieva k dosahovaniu všeobecného cieľa zameraného na rozvoj a upevňovanie demokracie a právneho štátu a cieľa zameraného na rešpektovanie ľudských práv a základných slobôd.

2. Rada na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom prijme kvalifikovanou väčšinou opatrenia potrebné na vykonávanie odseku 1. Rada sa uznáva jednomyselne v súvislosti s dohodami o pridružení uvedenými v článku 310 a s dohodami, ktoré sa majú uzatvoriť so štátmi, ktoré požiadali o prístupenie k únii.

3. Spoločenstvo a členské štáty spolupracujú v rámci svojich právomocí s tretími krajinami a s príslušnými medzinárodnými organizáciami. Dojednania o spolupráci so spoločenstvom môžu byť predmetom dohôd medzi spoločenstvom a príslušnými tretími stranami, ktoré sa prerokujú a uzavú v súlade s článkom 300.

Prvým pododsekom nie je dotknutá príslušnosť členských štátov rokovať s medzinárodnými orgánmi a uzatvárať medzinárodné dohody.“.

17. Druhý odsek článku 189 sa nahrádza takto:

„Počet členov Európskeho parlamentu neprekročí 732.“.

18. Článok 190 ods. 5 sa nahrádza takto:

„5. Európsky parlament po vyžiadaní stanoviska Komisie a na základe súhlasu Rady prijatého kvalifikovanou väčšinou stanoví pravidlá a všeobecné podmienky výkonu funkcií svojich členov. Všetky pravidlá a podmienky týkajúce sa zdaňovania členov alebo bývalých členov si vyžadujú jednomyselné schválenie Radou.“.

19. V článku 191 sa dopĺňa druhý odsek:

„Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 251 stanoví pravidlá, ktorými sa spravujú politické strany na európskej úrovni, najmä pravidlá ich financovania.“.

20. Článok 207 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Rade pomáha generálny sekretariát pod vedením generálneho tajomníka, vysokého splnomocnenca pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorému pomáha zástupca generálneho tajomníka, ktorý zodpovedá za chod generálneho sekretariátu. Generálneho tajomníka a zástupcu generálneho tajomníka vymenúva Rada kvalifikovanou väčšinou.

Rada rozhoduje o organizácii generálneho sekretariátu.“.

21. Článok 210 sa nahrádza takto:

„Článok 210

Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou o platoch, príspevkoch a dôchodkoch predsedu a členov Komisie a predsedu, sudcov, generálnych advokátov a tajomníka Súdneho dvora a členov a tajomníka Súdu prvého stupňa. Kvalifikovanou väčšinou stanovuje tiež všetky náhrady poskytované namiesto odmien.“.

22. Článok 214 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Rada, ktorú tvoria hlavy štátov a vlád, kvalifikovanou väčšinou navrhne osobu, ktorú má v úmysle vymenovať za predsedu Komisie; návrh schvaľuje Európsky parlament.

Rada kvalifikovanou väčšinou a po vzájomnej dohode s kandidátom navrhnutým na predsedu prijme zoznam ostatných osôb, ktoré má v úmysle vymenovať za členov Komisie, vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi.

Takto navrhnutého predsedu a členov Komisie schvaľuje ako celok Európsky parlament hlasovaním. Po schválení predsedu a ostatných členov Komisie Európskym parlamentom ich Rada kvalifikovanou väčšinou vymenuje.“.

23. Článok 215 sa nahrádza takto:

„Článok 215

Funkcia člena Komisie sa končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrti aj odstúpením alebo odvolaním.

Miesto uvoľnené odstúpením, odvolaním alebo smrťou obsadí na zvyšný čas funkčného obdobia člen, ktorého Rada vymenuje kvalifikovanou väčšinou. Rada môže jednomyselne rozhodnúť, že uvoľnené miesto sa neobsadí.

V prípade odstúpenia, odvolania alebo smrti predsedu sa na zvyšný čas do konca funkčného obdobia vymenuje náhradník. Pri nahrádzaní predsedu sa uplatňuje postup ustanovený v článku 214 ods. 2.

S výnimkou odvolania podľa článku 216 zostávajú členovia Komisie vo funkcii, až kým nie sú nahradení alebo kým Rada nerozhodne, že uvoľnené miesto sa neobsadí, ako je uvedené v druhom odseku tohto článku.“.

24. Článok 217 sa nahrádza týmto textom:

„Článok 217

1. Komisia pracuje pod politickým vedením predsedu, ktorý rozhoduje o jej vnútornej organizácii s cieľom zabezpečiť konzistentnú a efektívnu činnosť založenú na kolegiálnosti.

2. Predseda rozčlení povinnosti uložené Komisii a rozdelí ich medzi členov Komisie. Počas funkčného obdobia Komisie môže predseda toto rozdelenie povinností medzi jednotlivými členmi Komisie meniť. Členovia Komisie vykonávajú pod jeho vedením úlohy, ktoré im prideliť.

3. Po získaní súhlasu kolégia predseda vymenuje spomedzi členov podpredsedov.

4. Člen Komisie odstúpi, ak ho o to predseda po získaní súhlasu kolégia požiada.“.

25. Vypúšťa sa prvý odsek článku 219.

26. Článok 220 sa nahrádza takto:

„Článok 220

Súdny dvor a Súd prvého stupňa v rámci svojich právomocí zabezpečia, aby sa pri výklade a uplatňovaní tejto zmluvy dodržiavalo právo.

Okrem toho môžu byť za podmienok ustanovených v článku 225a pri Súde prvého stupňa vytvorené súdne komory, ktoré budú mať v určitých osobitných oblastiach súdnu právomoc ustanovenú v tejto zmluve.“.

27. Článok 221 sa nahrádza takto:

„Článok 221

Súdny dvor tvoria sudcovia, jeden za každý členský štát.

Súdny dvor zasadá v komorách alebo vo veľkej komore v súlade s pravidlami ustanovenými na tento účel v štatúte Súdneho dvora.

Súdny dvor môže taktiež zasadať v pléne, ak je to ustanovené v štatúte.“

28. Článok 222 sa nahrádza takto:

„Článok 222

Súdnemu dvoru pomáha osem generálnych advokátov. Rada môže zvýšiť jednomyseľným rozhodnutím počet generálnych advokátov, ak o to Súdny dvor požiada.

Povinnosťou generálneho advokáta konajúceho neustranne a nezávisle je predkladať na verejných pojednaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so štatútom Súdneho dvora vyžadujú jeho účasť.“

29. Článok 223 sa nahrádza takto:

„Článok 223

Sudcovia a generálni advokáti Súdneho dvora sa vyberajú z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú potrebné kvalifikačné predpoklady požadované v ich krajinách na obsadenie najvyšších sudcovských funkcií alebo sú uznávanými odborníkmi v oblasti práva; sú vymenúvaní na základe vzájomnej dohody vlád členských štátov na obdobie šiestich rokov.

Každé tri roky sa uskutoční čiastočná obmena sudcov a generálnych advokátov v súlade s podmienkami ustanovenými v štatúte Súdneho dvora.

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdneho dvora na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.

Sudcovia a generálni advokáti, ktorým uplynulo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Súdny dvor vymenuje svojho tajomníka a stanoví pravidlá výkonu jeho funkcie.

Súdny dvor prijme vlastný rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou členov Rady.“

30. Článok 224 sa nahrádza takto:

„Článok 224

Súd prvého stupňa sa skladá aspoň z jedného sudcu za každý členský štát. Počet sudcov je určený štatútom Súdneho dvora. Štatút môže stanoviť, aby Súdu prvého stupňa pomáhali generálni advokáti.

Členovia Súdu prvého stupňa sa vyberajú spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú predpoklady požadované na obsadenie najvyšších sudcovských funkcií. Sú vymenúvaní na základe vzájomnej dohody vlád členských štátov na obdobie šiestich rokov. Členovia súdu sú čiastočne obmeňovaní každé tri roky. Členovia súdu, ktorým uplynulo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdu prvého stupňa na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.

Súd prvého stupňa vymenuje svojho tajomníka a stanoví pravidlá výkonu jeho funkcie.

Súd prvého stupňa prijme svoj rokovací poriadok po dohode so Súdny dvorom. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.

Pokiaľ štatút Súdneho dvora neustanovuje inak, ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa Súdneho dvora sa vzťahujú aj na Súd prvého stupňa.“.

31. Článok 225 sa nahrádza takto:

„Článok 225

1. Súd prvého stupňa je príslušný prejednávať a rozhodovať v prvom stupni o žalobách a v konaniach uvedených v článkoch 230, 232, 235, 236 a 238 s výnimkou tých, ktoré sú prenesené na súdnu komoru alebo ktoré štatút vyhradzuje Súdny dvor. Štatút môže ustanoviť, aby bol Súd prvého stupňa príslušný rozhodovať o ďalších druhoch žalôb alebo konaní.

Proti rozhodnutiam vydaným Súdom prvého stupňa podľa tohto odseku sa možno odvolať na Súdny dvor len v právnych otázkach za podmienok a v rámci obmedzení ustanovených v štatúte.

2. Súd prvého stupňa má právomoc prejednávať a rozhodovať o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam súdnych komôr zriadených podľa článku 225a.

Rozhodnutia, ktoré vydá Súd prvého stupňa podľa tohto odseku, môžu vo výnimočných prípadoch podliehať preskúmaniu Súdny dvorom za podmienok a v rámci obmedzení uvedených v štatúte, ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by mali vplyv na jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva.

3. Súd prvého stupňa je v osobitných oblastiach ustanovených štatútom príslušný prejednávať a rozhodovať o otázkach predložených na predbežný nález podľa článku 234.

Ak sa Súd prvého stupňa domnieva, že si prípad vyžaduje zásadné rozhodnutie, ktoré by mohlo ovplyvniť jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva, môže prípad postúpiť Súdny dvor na vydanie nálezu.

Rozhodnutia, ktoré vydá Súd prvého stupňa o otázkach predložených na predbežný nález, môžu vo výnimočných prípadoch podliehať preskúmaniu Súdny dvorom za podmienok a v rámci obmedzení uvedených v štatúte, ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by rozhodnutie malo vplyv na jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva.“.

32. Vkladá sa tento článok:

„Článok 225a

Rada môže na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Súdny dvorom alebo na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou jednomyseľne rozhodnúť o zriadení súdnych komôr ako prvého stupňa na prejednávanie a rozhodovanie o určitých druhoch podaných žalôb alebo konaní v osobitných oblastiach.

Rozhodnutie o zriadení súdnej komory stanoví pravidlá o organizácii súdnej komory a rozsahu zverených právomocí.

Proti rozhodnutiam vydaným súdnymi komorami je možné sa odvolať na Súd prvého stupňa len v právnych otázkach alebo, ak je to uvedené v rozhodnutí o zriadení komory, aj vo vecných otázkach.

Členovia súdnych komôr sa vyberajú spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú predpoklady požadované na vymenovanie do sudcovskej funkcie. Členov komôr vymenováva Rada jednomyseľne.

Po dohode so Súdny dvorom súdne komory prijímú svoj rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.

Pokiaľ rozhodnutie o zriadení súdnej komory neustanovuje inak, vzťahujú sa ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa Súdneho dvora a ustanovenia štatútu Súdneho dvora aj na súdne komory.“.

33. Vkladá sa tento článok:

„Článok 229a

Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia tejto zmluvy, Rada na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom jednomyseľne prijme ustanovenia o prevode právomocí na Súdny dvor v rozsahu, ktorý určí, v sporoch týkajúcich sa uplatňovania aktov prijatých na základe tejto zmluvy, ktoré tvoria práva priemyselného vlastníctva spoločenstva. Rada odporučí členským štátom, aby tieto ustanovenia prijali v súlade so svojimi príslušnými ústavnými predpismi.“.

34. Druhý a tretí odsek článku 230 sa nahrádzajú takto:

„Na tento účel má právomoc rozhodovať o žalobách podávaných členskými štátmi, Európskym parlamentom, Radou alebo Komisiou z dôvodu nespríslušnosti, porušenia podstatných procesných predpisov, porušenia tejto zmluvy alebo akéhokoľvek právneho pravidla týkajúceho sa uplatňovania alebo zneužitia právomocí.

Súdny dvor má právomoc rozhodovať za rovnakých podmienok o žalobách podaných Dvorom audítorov a ECB na ochranu ich výhradných práv.“.

35. Článok 245 sa nahrádza takto:

„Článok 245

Štatút Súdneho dvora sa ustanoví v osobitnom protokole.

Na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou alebo na žiadosť Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Súdny dvorom môže Rada jednomyseľne zmeniť alebo doplniť ustanovenia štatútu s výnimkou jeho prvej hlavy.“.

36. Článok 247 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Dvor audítorov tvoria štátni príslušníci členských štátov, jeden za každý členský štát.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členovia Dvora audítorov sú vymenovaní na obdobie šiestich rokov. Rada po porade s Európskym parlamentom prijme kvalifikovanou väčšinou zoznam členov vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi. Členov Dvora audítorov možno vymenovať znova.

Členovia si z vlastných radov zvolia predsedu Dvora audítorov na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.“.

37. Článok 248 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Dvor audítorov preskúmava účty všetkých príjmov a výdavkov spoločenstva. Preskúmava aj účty všetkých príjmov a výdavkov všetkých orgánov zriadených spoločenstvom, pokiaľ to nevyklučuje ich príslušný ustanovujúci akt.

Dvor audítorov poskytuje Európskemu parlamentu a Rade vyhlásenie o vierohodnosti vedenia účtov a o zákonnosti a riadnosti príslušných operácií, ktoré sa uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Toto vyhlásenie môže byť doplnené o osobitný posudok každej hlavnej oblasti činnosti spoločenstva.“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Po uzávierke každého rozpočtového roka vypracuje Dvor audítorov výročnú správu. Zašle ju ostatným orgánom spoločenstva a uverejní ju v *Úradnom vestníku Európskej únie* spolu s odpoveďami týchto orgánov na poznámky Dvora audítorov.

Dvor audítorov môže tiež kedykoľvek predložiť svoje poznámky, najmä vo forme osobitných správ o osobitných otázkach, a predkladať svoje stanoviská na žiadosť niektorého z ostatných orgánov spoločenstva.

Výročné správy, osobitné správy alebo stanoviská prijíma väčšinou hlasov svojich členov. Môže zriaďovať vnútorné komory, ktoré budú prijímať určité kategórie správ alebo stanovísk za podmienok ustanovených v jeho rokovacom poriadku.

Pomáha Európskemu parlamentu a Rade pri výkone ich právomocí pri kontrole plnenia rozpočtu.

Dvor audítorov si vypracuje vlastný rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou členov Rady.“.

38. V článku 254 ods. 1 a 2 sa slová *Úradný vestník Európskych spoločenstiev* nahrádzajú slovami *Úradný vestník Európskej únie*.

39. Článok 257 sa nahrádza takto:

„Článok 257

Týmto sa zriaďuje Hospodársky a sociálny výbor. Má poradnú funkciu.

Výbor sa skladá z predstaviteľov rôznych hospodárskych a sociálnych oblastí organizovanej občianskej spoločnosti, najmä z predstaviteľov výrobcov, poľnohospodárov, dopravcov, pracovníkov, obchodníkov, remeselníkov, príslušníkov slobodných povolání, spotrebiteľov a širokej verejnosti.“.

40. Článok 258 sa nahrádza takto:

„Článok 258

Počet členov Hospodárskeho a sociálneho výboru neprevyší 350.

Počet členov výboru je rozdelený takto:

Belgicko	12
Dánsko	9
Nemecko	24
Grécko	12

Španielsko	21
Francúzsko	24
Írsko	9
Taliansko	24
Luxembursko	6
Holandsko	12
Rakúsko	12
Portugalsko	12
Fínsko	9
Švédsko	12
Spojené kráľovstvo	24

Členovia výboru nesmú byť viazaní žiadnymi záväznými pokynmi. Svoje funkcie vykonávajú úplne nezávisle vo všeobecnom záujme spoločenstva.

Rada určuje náhrady pre členov výboru kvalifikovanou väčšinou.“.

41. Prvý odsek článku 259 sa nahrádza týmto textom:

„1. Členovia výboru sú vymenúvaní na návrh členských štátov na obdobie štyroch rokov. Rada prijme kvalifikovanou väčšinou zoznam členov vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi. Členovia výboru môžu byť vymenovaní znova na ďalšie funkčné obdobie.“.

42. Článok 263 sa nahrádza takto:

„Článok 263

Týmto sa zriaďuje výbor, ďalej len „Výbor regiónov“, ktorý má poradnú funkciu a ktorý je zložený z volených zástupcov regionálnych a miestnych orgánov, ktoré majú volebný mandát regionálneho alebo miestneho orgánu alebo sú politicky zodpovední volenému zboru.

Počet členov Výboru regiónov neprevýši 350.

Počet členov výboru je rozdelený takto:

Belgicko	12
Dánsko	9
Nemecko	24
Grécko	12
Španielsko	21
Francúzsko	24
Írsko	9
Taliansko	24
Luxembursko	6
Holandsko	12
Rakúsko	12
Portugalsko	12
Fínsko	9
Švédsko	12
Spojené kráľovstvo	24

Členovia výboru a rovnaký počet náhradníkov sú vymenúvaní na obdobie štyroch rokov na návrh príslušných členských štátov. Môžu byť vymenovaní znova. Rada prijme kvalifikovanou väčšinou zoznam členov a náhradníkov vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi. Ak sa mandát uvedený v prvom odseku, na základe ktorého boli navrhnutí, skončí, automaticky sa končí aj funkčné obdobie členov výboru a na zvyšný čas zmieného funkčného obdobia ich nahradia noví členovia vymenovaní v súlade s rovnakým postupom. Žiadny člen výboru nemôže byť zároveň aj členom Európskeho parlamentu.

Členovia výboru nesmú byť viazaní žiadnymi záväznými pokynmi. Svoje funkcie vykonávajú úplne nezávisle vo všeobecnom záujme spoločenstva.“.

43. Článok 266 sa nahrádza takto:

„Článok 266

Európska investičná banka má právnu subjektivitu.

Členmi Európskej investičnej banky sú členské štáty.

Štatút Európskej investičnej banky je uvedený v protokole, ktorý je pripojený k tejto zmluve. Rada môže na žiadosť Európskej investičnej banky a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou alebo na žiadosť Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Európskou investičnou bankou jednomyseľne zmeniť alebo doplniť články 4, 11 a 12 a článok 18 ods. 5 štatútu banky.“.

44. Článok 279 sa nahrádza takto:

„Článok 279

1. Na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom a po získaní stanoviska Dvora audítorov Rada jednomyseľne:

- a) vydáva rozpočtové nariadenia upravujúce najmä postup zostavovania a plnenia rozpočtu a predkladania a auditu účtov;
- b) stanovuje pravidlá týkajúce sa zodpovednosti finančných kontrolórov, povolujúcich úradníkov a účtovníkov, ako aj zodpovedajúce kontrolné opatrenia.

Od 1. januára 2007 Rada prijíma rozhodnutia kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie, po porade s Európskym parlamentom a po získaní stanoviska Dvora audítorov.

2. Na návrh Komisie, po porade s Európskym parlamentom a po získaní stanoviska Dvora audítorov Rada jednomyseľne určí metódy a postup, podľa ktorých budú rozpočtové príjmy poskytnuté podľa dojednaní týkajúcich sa vlastných zdrojov spoločenstva k dispozícii Komisii, a stanoví opatrenia, ktoré treba v prípade potreby použiť na zabezpečenie požiadaviek na pokladničnú hotovosť.“.

45. Článok 290 sa nahrádza takto:

„Článok 290

Rada jednomyseľne určí pravidlá používania jazykov orgánmi spoločenstva, čím nie sú dotknuté ustanovenia uvedené v štatúte Súdneho dvora.“.

46. Článok 300 sa mení a dopĺňa takto:

a) druhý a tretí pododsek odseku 2 sa nahrádzajú takto:

„Bez ohľadu na ustanovenia odseku 3 sa rovnaký postup uplatní aj na rozhodnutie o pozastavení uplatňovania dohody a na účely prijímania stanovísk v mene spoločenstva v orgáne zriadenom dohodou, ak má tento orgán prijímať rozhodnutia s právnymi účinkami, s výnimkou rozhodnutí dopĺňujúcich alebo pozmeňujúcich inštitucionálny rámec príslušnej dohody.

Európsky parlament je bezprostredne a v plnom rozsahu informovaný o každom rozhodnutí prijatom podľa tohto odseku týkajúcom sa predbežného uplatňovania alebo pozastavenia uplatňovania dohôd alebo zaujatí stanoviska spoločenstva v orgáne zriadenom dohodou.“;

b) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Európsky parlament, Rada, Komisia alebo členský štát si môžu vyžiadať stanovisko Súdneho dvora o zlučiteľnosti predpokladanej dohody s ustanoveniami tejto zmluvy. Ak je stanovisko Súdneho dvora záporné, dohoda môže nadobudnúť platnosť len v súlade s článkom 48 Zmluvy o Európskej únii.“.

47. Článok 309 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa výraz „článkom 7 ods. 2“ nahrádza výrazom „článkom 7 ods. 3“;

b) v odseku 2 sa výraz „článkom 7 ods. 1“ nahrádza výrazom „článkom 7 ods. 2“.

Článok 3

Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu sa mení a dopĺňa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

1. Druhý odsek článku 107 sa nahrádza takto:

„Počet členov Európskeho parlamentu neprekročí 732.“.

2. Článok 108 ods. 5 sa nahrádza takto:

„5. Európsky parlament po vyžiadaní stanoviska Komisie a na základe súhlasu Rady prijatého kvalifikovanou väčšinou stanoví pravidlá a všeobecné podmienky výkonu funkcie svojich členov. Všetky pravidlá a podmienky týkajúce sa zdaňovania členov alebo bývalých členov si vyžadujú jednomyselné schválenie Radou.“.

3. Článok 121 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Rade pomáha generálny sekretariát pod vedením generálneho tajomníka, vysokého splnomocnenca pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorému pomáha zástupca generálneho tajomníka, ktorý zodpovedá za chod generálneho sekretariátu. Generálneho tajomníka a zástupcu generálneho tajomníka vymenováva Rada kvalifikovanou väčšinou.

Rada rozhoduje o organizácii generálneho sekretariátu.“.

4. Článok 127 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Rada, ktorú tvoria hlavy štátov a vlád, kvalifikovanou väčšinou navrhne osobu, ktorú má v úmysle vymenovať za predsedu Komisie; návrh schvaľuje Európsky parlament.

Rada kvalifikovanou väčšinou a po vzájomnej dohode s kandidátom navrhnutým na predsedu prijme zoznam ostatných osôb, ktoré má v úmysle vymenovať za členov Komisie, vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi.

Takto navrhnutého predsedu a členov Komisie schvaľuje ako celok Európsky parlament hlasovaním. Po schválení predsedu a ostatných členov Komisie Európskym parlamentom ich Rada vymenuje kvalifikovanou väčšinou.“.

5. Článok 128 sa nahrádza takto:

„Článok 128

Funkcia člena Komisie sa končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrťou aj odstúpením alebo odvolaním.

Miesto uvoľnené odstúpením, odvolaním alebo smrťou obsadí na zvyšný čas funkčného obdobia člen, ktorého Rada vymenuje kvalifikovanou väčšinou. Rada môže jednomyseľne rozhodnúť, že uvoľnené miesto sa neobsadí.

V prípade odstúpenia, odvolania alebo smrti predsedu sa na zvyšný čas do konca funkčného obdobia vymenuje náhradník. Pri nahrádzaní predsedu sa uplatňuje postup ustanovený v článku 127 ods. 2.

S výnimkou odvolania podľa článku 129 zostávajú členovia Komisie vo funkcii, až kým nie sú nahradení alebo kým Rada nerozhodne, že uvoľnené miesto sa neobsadí, ako je uvedené v druhom odseku tohto článku.“.

6. Článok 130 sa nahrádza takto:

„Článok 130

1. Komisia pracuje pod politickým vedením predsedu, ktorý rozhoduje o jej vnútornej organizácii s cieľom zabezpečiť konzistentnú a efektívnu činnosť založenú na kolegiálnosti.
 2. Predseda rozčlení povinnosti uložené Komisii a rozdelí ich medzi členov Komisie. Počas funkčného obdobia Komisie môže predseda toto rozdelenie povinností medzi jednotlivými členmi Komisie meniť. Členovia Komisie vykonávajú pod vedením predsedu úlohy, ktoré im prideliť.
 3. Po získaní súhlasu kolégia predseda vymenuje spomedzi členov podpredsedov.
 4. Člen Komisie odstúpi, ak ho o to predseda po získaní súhlasu kolégia požiadá.“.
7. Vypúšťa sa prvý odsek článku 132.

8. Článok 136 sa nahrádza takto:

„Článok 136

Súdny dvor a Súd prvého stupňa v rámci svojich právomocí zabezpečia, aby sa pri výklade a uplatňovaní tejto zmluvy dodržiavalo právo.

Okrem toho môžu byť za podmienok ustanovených v článku 140b pri Súde prvého stupňa vytvorené súdne komory, ktoré budú v určitých osobitných oblastiach vykonávať súdnu právomoc ustanovenú v tejto zmluve.“.

9. Článok 137 sa nahrádza takto:

„Článok 137

Súdny dvor tvoria sudcovia, jeden za každý členský štát.

Súdny dvor zasadá v komorách alebo vo veľkej komore v súlade s pravidlami ustanovenými na tento účel v štatúte Súdneho dvora.

Súdny dvor môže taktiež zasadať v pléne, ak je to ustanovené v štatúte.“

10. Článok 138 sa nahrádza takto:

„Článok 138

Súdnemu dvoru pomáha osem generálnych advokátov. Rada môže zvýšiť jednomyseľne počet generálnych advokátov, ak o to Súdny dvor požiada.

Povinnosťou generálneho advokáta konajúceho nestranné a nezávisle je predkladať na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so štatútom Súdneho dvora vyžadujú jeho účasť.“

11. Článok 139 sa nahrádza takto:

„Článok 139

Sudcovia a generálni advokáti Súdneho dvora sa vyberajú z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú potrebné kvalifikačné predpoklady požadované v ich krajinách na obsadenie najvyšších sudcovských funkcií alebo sú uznávanými odborníkmi v oblasti práva; sú vymenúvaní na základe vzájomnej dohody vlád členských štátov na obdobie šiestich rokov.

Každé tri roky sa uskutoční čiastočná obmena sudcov a generálnych advokátov v súlade s podmienkami ustanovenými v štatúte Súdneho dvora.

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdneho dvora na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.

Sudcovia a generálni advokáti, ktorým sa skončilo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Súdny dvor vymenuje svojho tajomníka a stanoví pravidlá výkonu jeho funkcie.

Súdny dvor prijme vlastný rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou členov Rady.“

12. Článok 140 sa nahrádza takto:

„Článok 140

Súd prvého stupňa sa skladá aspoň z jedného sudcu za každý členský štát. Počet sudcov je určený štatútom Súdneho dvora. Štatút môže stanoviť, aby Súdu prvého stupňa pomáhali generálni advokáti.

Členovia Súdu prvého stupňa sa vyberajú spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú predpoklady požadované na obsadenie najvyšších sudcovských funkcií. Sú vymenúvaní na základe vzájomnej dohody vlád členských štátov na obdobie šiestich rokov. Členovia súdu sú čiastočne obmenení každé tri roky. Členovia súdu, ktorým sa skončilo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdu prvého stupňa na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.“

Súd prvého stupňa vymenuje svojho tajomníka a stanoví pravidlá výkonu jeho funkcie.

Po dohode so Súdny dvorom prijme Súd prvého stupňa svoj rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.

Pokiaľ Štatút Súdneho dvora neustanovuje inak, ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa Súdneho dvora sa vzťahujú aj na Súd prvého stupňa.“.

13. Článok 140a sa nahrádza takto:

„*Článok 140a*

1. Súd prvého stupňa je príslušný prejednávať a rozhodovať v prvom stupni o žalobách a v konaniach uvedených v článkoch 146, 148, 151, 152 a 153 s výnimkou tých, ktoré sú prenesené na súdnu komoru alebo ktoré štatút vyhradzuje Súdny dvor. Štatút môže ustanoviť, aby bol Súd prvého stupňa príslušný rozhodovať o ďalších druhoch žalôb alebo konaní.

Proti rozhodnutiam vydaným Súdom prvého stupňa podľa tohto odseku sa možno odvolať na Súdny dvor len v právnych otázkach za podmienok a v rámci obmedzení ustanovených v štatúte.

2. Súd prvého stupňa má právomoc prejednávať a rozhodovať o podaných žalobách a v konaniach proti rozhodnutiam súdnych komôr zriadených podľa článku 140b.

Rozhodnutia, ktoré vydá Súd prvého stupňa podľa tohto odseku, môžu vo výnimočných prípadoch podliehať preskúmaniu Súdny dvorom za podmienok a v rámci obmedzení uvedených v štatúte, ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by mali vplyv na jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva.

3. Súd prvého stupňa je v osobitných oblastiach ustanovených štatútom príslušný prejednávať a rozhodovať o otázkach predložených na predbežný nález podľa článku 234.

Ak sa Súd prvého stupňa domnieva, že si prípad vyžaduje zásadné rozhodnutie, ktoré by mohlo ovplyvniť jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva, môže prípad postúpiť Súdny dvor na vydanie nálezu.

Rozhodnutia, ktoré vydá Súd prvého stupňa o otázkach predložených na predbežný nález, môžu vo výnimočných prípadoch podliehať preskúmaniu Súdny dvorom za podmienok a v rámci obmedzení uvedených v štatúte, ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by rozhodnutie malo vplyv na jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva.“.

14. Vkladá sa článok:

„*Článok 140b*

Rada môže na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Súdny dvorom alebo na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou jednomyseľne rozhodnúť o zriadení súdnych komôr ako prvého stupňa na prejednávanie a rozhodovanie o určitých druhoch podaných žalôb alebo konaní začatých v osobitných oblastiach.

Rozhodnutie o zriadení súdnej komory stanoví pravidlá o organizácii súdnej komory a rozsahu zverených právomocí.

Proti rozhodnutiam vydaným súdnymi komorami je možné sa odvolať na Súde prvého stupňa len v právnych otázkach, alebo ak je to uvedené v rozhodnutí o zriadení komory, aj vo vecných otázkach.

Členovia súdnych komôr sa vyberajú spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú predpoklady požadované na vymenovanie do sudcovskej funkcie. Členov komôr vymenováva Rada jednomyseľným rozhodnutím.

Po dohode so Súdnyim dvorom súdne komory prijímú svoj rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.

Pokiaľ rozhodnutie o zriadení súdnych komôr neustanovuje inak, vzťahujú sa ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa Súdneho dvora a ustanovenia Štatútu Súdneho dvora aj na súdne komory.“.

15. Druhý a tretí odsek článku 146 sa nahrádzajú takto:

„Na tento účel má právomoc rozhodovať o žalobách podávaných členskými štátmi, Európskym parlamentom, Radou alebo Komisiou z dôvodu nepríslušnosti, porušenia podstatných procesných predpisov, porušenia tejto zmluvy alebo akéhokoľvek právneho pravidla týkajúceho sa uplatňovania alebo zneužívania právomocí.

Súdny dvor má právomoc rozhodovať za rovnakých podmienok o žalobách podaných Dvorom audítorov na ochranu jeho výhradných práv.“.

16. Článok 160 sa nahrádza takto:

„*Článok 160*

Štatút Súdneho dvora sa ustanoví v osobitnom protokole.

Na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou alebo na žiadosť Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Súdnyim dvorom môže Rada jednomyselne zmeniť alebo doplniť ustanovenia štatútu s výnimkou jeho prvej hlavy.“.

17. Článok 160b sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Dvor audítorov tvoria štátni príslušníci členských štátov, jeden za každý členský štát.“;

b) Odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členovia Dvora audítorov sú vymenovaní na obdobie šiestich rokov. Rada po porade s Európskym parlamentom prijme kvalifikovanou väčšinou zoznam členov vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi. Členov Dvora audítorov je možné vymenovať znova.

Členovia si z vlastných radov zvolia predsedu Dvora audítorov na obdobie troch rokov. Predsedu možno zvoliť znova.“.

18. Článok 160c sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Dvor audítorov preskúmava účty všetkých príjmov a výdavkov spoločenstva. Preskúmava aj účty všetkých príjmov a výdavkov všetkých orgánov zriadených spoločenstvom, pokiaľ to nevyučuje ich príslušný ustanovujúci akt.

Dvor audítorov poskytuje Európskemu parlamentu a Rade vyhlásenie o vierohodnosti vedenia účtov a o zákonnosti a riadnosti príslušných operácií, ktoré sa uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Toto vyhlásenie môže byť doplnené o osobitný posudok každej hlavnej oblasti činnosti spoločenstva.“.

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Po uzávierke každého rozpočtového roka vypracuje Dvor audítorov výročnú správu. Zašle ju ostatným orgánom spoločenstva a uverejní ju v *Úradnom vestníku Európskej únie* spolu s odpoveďami týchto orgánov na poznámky Dvora audítorov.

Dvor audítorov môže tiež kedykoľvek predložiť svoje poznámky, najmä vo forme osobitných správ o osobitných otázkach a predkladať svoje stanoviská na žiadosť niektorého z ostatných orgánov spoločenstva.

Výročné správy, osobitné správy alebo stanoviská prijíma väčšinou hlasov svojich členov. Môže zriaďovať vnútorné komory, ktoré budú prijímať určité kategórie správ alebo stanovísk za podmienok ustanovených v jeho rokovacom poriadku.

Pomáha Európskemu parlamentu a Rade pri výkone ich právomocí pri kontrole plnenia rozpočtu.

Dvor audítorov si vypracuje vlastný rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou členov Rady.“.

19. Prvý odsek článku 163 sa nahrádza takto:

„Nariadenia sa uverejňujú v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Účinnosť nadobúdajú v 20. deň odo dňa ich uverejnenia, pokiaľ v nich nie je uvedený iný deň.“.

20. Článok 165 sa nahrádza takto:

„*Článok 165*

Týmto sa zriaďuje Hospodársky a sociálny výbor. Má poradnú funkciu.

Výbor sa skladá z predstaviteľov rôznych hospodárskych a sociálnych oblastí organizovanej občianskej spoločnosti, najmä z predstaviteľov výrobcov, poľnohospodárov, dopravcov, pracovníkov, obchodníkov, remeselníkov, príslušníkov slobodných povolání, spotrebiteľov a širokej verejnosti.“.

21. Článok 166 sa nahrádza takto:

„*Článok 166*

Počet členov Hospodárskeho a sociálneho výboru neprevýši 350.

Počet členov výboru je rozdelený takto:

Belgicko	12
Dánsko	9
Nemecko	24
Grécko	12
Španielsko	21
Francúzsko	24
Írsko	9
Taliansko	24
Luxembursko	6
Holandsko	12
Rakúsko	12
Portugalsko	12
Fínsko	9
Švédsko	12
Spojené kráľovstvo	24

Členovia výboru nesmú byť viazaní žiadnymi záväznými pokynmi. Svoje funkcie vykonávajú úplne nezávisle vo všeobecnom záujme spoločenstva.

Rada rozhodnutím kvalifikovanej väčšiny určuje náhrady pre členov výboru.“.

22. Článok 167 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Členovia výboru sú vymenúvaní na návrh členských štátov na obdobie štyroch rokov. Rada prijme kvalifikovanou väčšinou zoznam členov vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi. Členovia výboru môžu byť vymenovaní znova.“.

23. Článok 183 sa nahrádza takto:

„*Článok 183*

1. Na návrh Komisie, po porade s Európskym parlamentom a po získaní stanoviska Dvora audítorov Rada jednomyseľne:

- a) vydáva rozpočtové nariadenia upravujúce najmä postup zostavovania a plnenia rozpočtu a predkladania a auditu účtov;
- b) stanovuje pravidlá týkajúce sa zodpovednosti finančných kontrolórov, povoluujúcich úradníkov a účtovníkov, ako aj zodpovedajúce kontrolné opatrenia.

Od 1. januára 2007 Rada prijíma rozhodnutia kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie, po porade s Európskym parlamentom a po získaní stanoviska Dvora audítorov.

2. Na návrh Komisie, po porade s Európskym parlamentom a po získaní stanoviska Dvora audítorov Rada jednomyseľne určí metódy a postup, podľa ktorých budú rozpočtové príjmy poskytnuté podľa dojednaní týkajúcich sa vlastných zdrojov spoločenstva k dispozícii Komisii, a stanoví opatrenia, ktoré treba v prípade potreby použiť na zabezpečenie požiadaviek na pokladničnú hotovosť.“.

24. Článok 190 sa nahrádza takto:

„*Článok 190*

Rada jednomyseľne určí pravidlá používania jazykov orgánmi spoločenstva, čím nie sú dotknuté ustanovenia uvedené v štatúte Súdneho dvora.“.

25. Článok 204 sa mení a dopĺňa takto:

- a) v odseku 1 sa výraz „s článkom F.1 ods. 2“ nahrádza výrazom „s článkom 7 ods. 3)“;
- b) v odseku 2 sa výraz „v článku F.1“ nahrádza výrazom „v článku 6 ods. 1“ a výraz „s článkom F.1 ods. 1“ sa nahrádza výrazom „s článkom 7 ods. 2“.

Článok 4

Zmluva o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele sa mení a dopĺňa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

1. Článok 10 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Rada, ktorú tvoria hlavy štátov a vlád, kvalifikovanou väčšinou navrhne osobu, ktorú má v úmysle vymenovať za predsedu Komisie; návrh schvaľuje Európsky parlament.“.

Rada kvalifikovanou väčšinou a po vzájomnej dohode s kandidátom navrhnutým na predsedu prijme zoznam ostatných osôb, ktoré má v úmysle vymenovať za členov Komisie, vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi.

Takto navrhnutého predsedu a členov Komisie schvaľuje ako celok Európsky parlament hlasovaním. Po schválení predsedu a ostatných členov Komisie Európskym parlamentom ich Rada vymenuje kvalifikovanou väčšinou.“.

2. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Komisia pracuje pod politickým vedením predsedu, ktorý rozhoduje o jej vnútornej organizácii s cieľom zabezpečiť konzistentnú a efektívnu činnosť založenú na kolegiálnosti.
2. Predseda rozčlení povinnosti uložené Komisii a rozdelí ich medzi členov Komisie. Počas funkčného obdobia Komisie môže predseda toto rozdelenie povinností medzi jednotlivými členmi Komisie meniť. Členovia Komisie vykonávajú pod vedením predsedu úlohy, ktoré im pridelil.
3. Po získaní súhlasu kolégia predseda vymenuje spomedzi členov podpredsedov.
4. Člen Komisie odstúpi, ak ho o to predseda po získaní súhlasu kolégia požiadajú.“.

3. Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

Funkcia člena Komisie sa končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrťou aj odstúpením alebo odvolaním.

Miesto uvoľnené odstúpením, odvolaním alebo smrťou sa obsadí na zvyšný čas funkčného obdobia členom vymenovaným kvalifikovanou väčšinou Rady. Rada môže jednomyseľne rozhodnúť, že uvoľnené miesto sa neobsadí.

V prípade odstúpenia, odvolania alebo smrti predsedu sa na zvyšný čas do konca funkčného obdobia vymenuje náhradník. Pri nahrádzaní predsedu sa uplatňuje postup ustanovený v článku 10 ods. 2.

S výnimkou odvolania podľa článku 12a zostávajú členovia Komisie vo funkcii, až kým nie sú nahradení alebo kým Rada nerozhodne, že uvoľnené miesto sa nenahradí, ako je uvedené v druhom odseku tohto článku.“.

4. Vypúšťa sa prvý odsek článku 13.

5. Druhý odsek článku 20 sa nahrádza takto:

„Počet členov Európskeho parlamentu neprekročí 732.“.

6. Článok 21 ods. 5 sa nahrádza takto:

„5. Európsky parlament po vyžiadaní stanoviska Komisie a na základe súhlasu Rady prijatého kvalifikovanou väčšinou stanoví pravidlá a všeobecné podmienky výkonu funkcií svojich členov. Všetky pravidlá a podmienky týkajúce sa zdaňovania členov alebo bývalých členov si vyžadujú jednomyseľné schválenie Radou.“.

7. Článok 30 ods. 2 sa nahrádza takto:

„5. Rade pomáha generálny sekretariát pod vedením generálneho tajomníka, vysokého splnomocnenca pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku, ktorému pomáha zástupca generálneho tajomníka, ktorý zodpovedá za chod generálneho sekretariátu. Generálneho tajomníka a zástupcu generálneho tajomníka vymenúva Rada kvalifikovanou väčšinou.

Rada rozhoduje o organizácii generálneho sekretariátu.“.

8. Článok 31 sa nahrádza takto:

„Článok 31

Súdny dvor a Súd prvého stupňa v rámci svojich právomocí zabezpečia, aby sa pri výklade a uplatňovaní tejto zmluvy dodržiavalo právo.

Okrem toho môžu byť za podmienok ustanovených v článku 32e pri Súde prvého stupňa vytvorené súdne komory, ktoré budú v určitých osobitných oblastiach vykonávať súdne právomoci ustanovené v tejto zmluve.“.

9. Článok 32 sa nahrádza takto:

„Článok 32

Súdny dvor tvoria sudcovia, jeden za každý členský štát.

Súdny dvor zasadá v komorách alebo vo veľkej komore v súlade s pravidlami ustanovenými na tento účel v Štatúte Súdneho dvora.

Súdny dvor môže taktiež zasadať v pléne, ak je to ustanovené v štatúte.“.

10. Článok 32a sa nahrádza takto:

„Článok 32a

Súdnemu dvoru pomáha osem generálnych advokátov. Rada môže zvýšiť jednomyseľným rozhodnutím počet generálnych advokátov, ak o to Súdny dvor požiada.

Povinnosťou generálneho advokáta, konajúceho nestranne a nezávisle, je predkladať na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora vyžadujú jeho účasť.“.

11. Článok 32b sa nahrádza takto:

„Článok 32b

Sudcovia a generálni advokáti Súdneho dvora sa vyberajú z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú potrebné kvalifikačné predpoklady požadované v ich krajinách na obsadenie najvyšších sudcovských funkcií alebo sú uznávanými odborníkmi v oblasti práva; sú vymenúvaní na základe vzájomnej dohody vlád členských štátov na obdobie šiestich rokov.

Každé tri roky sa uskutoční čiastočná obmena sudcov a generálnych advokátov v súlade s podmienkami ustanovenými v Štatúte Súdneho dvora.

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdneho dvora na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.

Sudcovia a generálni advokáti, ktorým sa skončilo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Súdny dvor vymenuje svojho tajomníka a stanoví pravidlá výkonu jeho funkcie.

Súdny dvor prijme vlastný rokovací poriadok. Ten podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.“.

12. Článok 32c sa nahrádza takto:

„Článok 32c

Súd prvého stupňa sa skladá aspoň z jedného sudcu za každý členský štát. Počet sudcov je určený Štatútom Súdneho dvora. Štatút môže stanoviť, aby Súd prvého stupňa pomáhali generálni advokáti.

Členovia Súdu prvého stupňa sa vyberajú spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú predpoklady požadované na obsadenie najvyšších sudcovských funkcií. Sú vymenúvaní na základe spoločnej dohody vlád členských štátov na obdobie šiestich rokov. Členovia súdu sú čiastočne obmenení každé tri roky. Členovia súdu, ktorým sa skončilo funkčné obdobie, môžu byť vymenovaní znova.

Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedu Súdu prvého stupňa na obdobie troch rokov. Predseda môže byť zvolený znova.

Súd prvého stupňa vymenuje svojho tajomníka a stanoví pravidlá výkonu jeho funkcie.

Súd prvého stupňa prijme svoj rokovací poriadok po dohode so Súdny dvorom. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.

Pokiaľ štatút Súdneho dvora neustanovuje inak, ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa Súdneho dvora sa vzťahujú aj na Súd prvého stupňa.“.

13. Článok 32d sa nahrádza takto:

„Článok 32d

1. Súd prvého stupňa je príslušný prejednávať a rozhodovať v prvom stupni o žalobách a v konaniach uvedených v článkoch 33, 34, 35, 36, 38, 40 a 42 s výnimkou tých, ktoré sú prenesené na súdnu komoru alebo ktoré štatút vyhradzuje Súdnemu dvoru. Štatút môže ustanoviť, aby bol Súd prvého stupňa príslušný rozhodovať o ďalších druhoch žalôb alebo konaní.

Proti rozhodnutiam vydaným Súdom prvého stupňa podľa tohto odseku sa možno odvolať na Súdnom dvore len v právnych otázkach za podmienok a v rámci obmedzení ustanovených v štatúte.

2. Súd prvého stupňa má právomoc prejednávať a rozhodovať o podaných žalobách a v konaniach proti rozhodnutiam súdnych komôr zriadených podľa článku 32e.

Rozhodnutia, ktoré vydá Súd prvého stupňa podľa tohto odseku, môžu vo výnimočných prípadoch podliehať preskúmaniu Súdnym dvorom za podmienok a v rámci obmedzení uvedených v štatúte, ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by mali vplyv na jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva.

3. Súd prvého stupňa má právomoc prejednávať a rozhodovať o otázkach predložených na predbežný nález podľa článku 41, v osobitných oblastiach ustanovených štatútom.

Ak sa Súd prvého stupňa domnieva, že si prípad vyžaduje zásadné rozhodnutie, ktoré by mohlo ovplyvniť jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva, môže prípad postúpiť Súdnemu dvoru na vydanie nálezu.

Rozhodnutia, ktoré vydá Súd prvého stupňa o otázkach predložených na predbežný nález, môžu vo výnimočných prípadoch podliehať preskúmaniu Súdnym dvorom za podmienok a v rámci obmedzení uvedených v štatúte, ak existuje vážne nebezpečenstvo, že by nález mal vplyv na jednotu alebo vnútorný súlad práva spoločenstva.“.

14. Vkladá sa tento článok:

„Článok 32e

Rada môže na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Súdnyim dvorom alebo na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou jednomyseľne rozhodnúť o zriadení súdnych komôr ako prvého stupňa na prejednávane a rozhodovanie o určitých druhoch podaných žalôb alebo konaní začatých v osobitných oblastiach.

Rozhodnutie o zriadení súdnej komory stanoví pravidlá o organizácii komory a rozsahu zverených právomocí.

Proti rozhodnutiam vydaným súdnymi komorami je možné sa odvolať na Súd prvého stupňa len v právnych otázkach, alebo ak je to uvedené v rozhodnutí o zriadení komory, aj vo vecných otázkach.

Členovia súdnych komôr sa vyberajú spomedzi osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré spĺňajú predpoklady požadované na vymenovanie do sudcovskej funkcie. Členov komôr vymenováva Rada jednomyseľne.

Po dohode so Súdnyim dvorom súdne komory prijímú svoj rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou Rady.

Pokiaľ rozhodnutie o zriadení súdnych komôr neustanovuje inak, vzťahujú sa ustanovenia tejto zmluvy týkajúce sa Súdneho dvora a ustanovenia štatútu Súdneho dvora aj na súdne komory.“.

15. Článok 33 sa mení a dopĺňa takto:

a) prvý odsek sa nahrádza takto:

„Súdny dvor je príslušný rozhodovať o žalobách podaných členskými štátmi, Európskym parlamentom alebo Radou, aby boli rozhodnutia alebo odporúčania Komisie vyhlásené za neplatné z dôvodu nepríslušnosti, porušenia podstatných procesných predpisov, porušenia tejto zmluvy alebo akejkoľvek právnej normy týkajúcej sa jej uplatňovania alebo zneužívania právomocí. Súdny dvor však nemôže preskúmať hodnotenie situácie vyplývajúcej z hospodárskych skutočností alebo okolností, za akých Komisia svoje rozhodnutia alebo odporúčania prijala, s výnimkou prípadov, keď Komisia údajne zneužila svoje právomoci alebo zjavne nedodrжала ustanovenia tejto zmluvy alebo akejkoľvek právnej normy týkajúcej sa jej uplatňovania.“;

b) štvrtý odsek sa nahrádza takto:

„Súdny dvor má právomoc rozhodovať za rovnakých podmienok o žalobách podaných Dvorom audítorov na ochranu jeho výhradných práv.“.

16. Článok 45 sa nahrádza takto:

„Článok 45

Štatút Súdneho dvora sa ustanoví v osobitnom protokole.

Na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou alebo na žiadosť Komisie a po porade s Európskym parlamentom a Súdnyim dvorom môže Rada jednomyseľne zmeniť alebo doplniť ustanovenia štatútu.“.

17. Článok 45b sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Dvor audítorov tvoria štátni príslušníci členských štátov, jeden za každý členský štát.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Členovia Dvora audítorov sú vymenovaní na obdobie šiestich rokov. Rada po porade s Európskym parlamentom prijme kvalifikovanou väčšinou zoznam členov vypracovaný v súlade s návrhmi predloženými jednotlivými členskými štátmi. Členov Dvora audítorov je možné vymenovať znova.

Členovia si z vlastných radov zvolia predsedu Dvora audítorov na obdobie troch rokov. Predsedu možno zvoliť znova.“.

18. Článok 45c sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Dvor audítorov preskúmava účty všetkých príjmov a výdavkov spoločenstva. Preskúmava aj účty všetkých príjmov a výdavkov všetkých orgánov zriadených spoločenstvom, pokiaľ to nevyučuje ich príslušný ustanovujúci predpis.

Dvor audítorov poskytuje Európskemu parlamentu a Rade vyhlásenie o vierohodnosti vedenia účtov a o zákonnosti a riadnosti príslušných operácií, ktoré sa uverejňuje v Úradnom vestníku Európskej únie. Toto vyhlásenie môže byť doplnené o osobitný posudok každej hlavnej oblasti činnosti spoločenstva.“;

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Po uzávierke každého rozpočtového roka vypracuje Dvor audítorov výročnú správu. Zašle ju ostatným orgánom spoločenstva a uverejní ju v *Úradnom vestníku Európskej únie* spolu s odpoveďami týchto orgánov na poznámky Dvora audítorov.

Dvor audítorov môže tiež kedykoľvek predložiť svoje poznámky, najmä vo forme osobitných správ o osobitných otázkach, a predkladať svoje stanoviská na žiadosť niektorého z ostatných orgánov spoločenstva.

Výročné správy, osobitné správy alebo stanoviská prijíma väčšinou hlasov svojich členov. Môže zriaďovať vnútorné komory, ktoré budú prijímať určité kategórie správ alebo stanovísk za podmienok ustanovených v jeho rokovacom poriadku.

Pomáha Európskemu parlamentu a Rade pri výkone ich právomocí pri kontrole plnenia rozpočtu.

Dvor audítorov si vypracuje vlastný rokovací poriadok. Tento poriadok podlieha schváleniu kvalifikovanou väčšinou členov Rady.“.

19. Článok 96 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa výraz „s článkom F.1 ods. 2“ nahrádza výrazom „s článkom 7 ods. 3“;

b) v odseku 2 sa výraz „v článku F ods. 1“ nahrádza výrazom „v článku 6 ods. 1“ a výraz „s článkom F.1 ods. 1“ sa nahrádza výrazom „s článkom 7 ods. 2“.

Článok 5

Protokol o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky sa mení a dopĺňa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

V článku 10 sa dopĺňa nasledujúci odsek:

„10.6 Článok 10.2 môže byť zmenený alebo doplnený jednomyseľne Radou, ktorú tvoria hlavy štátov alebo vlád, na odporúčanie ECB a po porade s Európskym parlamentom a Komisiou alebo na odporúčanie Komisie a po porade s Európskym

parlamentom a ECB. Rada odporučí členským štátom, aby tieto zmeny a doplnenia prijali. Tieto zmeny a doplnenia nadobúdajú platnosť po ratifikácii všetkými členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.

Odporúčanie ECB predložené podľa tohto odseku si vyžaduje jednomyselnosť Rady guvernérov.“.

Článok 6

Protokol o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev sa mení a dopĺňa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

Článok 21 sa nahrádza takto:

„Článok 21

Články 12 až 15 a článok 18 sa vzťahujú aj na sudcov, generálnych advokátov, kancelára a spravodajcov Súdneho dvora a na členov a tajomníka Súdu prvého stupňa bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3 Protokolu o Štatúte Súdneho dvora týkajúceho sa imunity sudcov a generálnych advokátov voči právomoci súdov.“.

DRUHÁ ČASŤ

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 7

Protokoly o Štatúte Súdneho dvora, ktoré sú pripojené k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, sa týmto rušia a nahrádzajú sa Protokolom o Štatúte Súdneho dvora, ktorý sa touto zmluvou pripája k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

Článok 8

Týmto sa rušia články 1 až 20, článok 44, článok 45, druhý a tretí odsek článku 46, články 47 až 49 a články 51, 52, 54 a 55 Protokolu o Štatúte Súdneho dvora Európskeho spoločenstva uhlia a ocele.

Článok 9

Bez toho, aby boli dotknuté články Protokolu o Štatúte Súdneho dvora Európskeho spoločenstva uhlia a ocele, ktoré zostávajú v platnosti, ustanovenia Protokolu o Súdnom dvore, ktorý sa touto zmluvou pripája k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, sa uplatnia v prípadoch, ak Súdny dvor vykonáva svoje právomoci podľa ustanovení Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele.

Článok 10

Týmto sa ruší rozhodnutie Rady 88/591/ESUO, EHS, Euratom z 24. októbra 1988, ktorým sa zriaďuje Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev v znení neskorších predpisov, s výnimkou článku 3, pokiaľ Súd prvého stupňa podľa uvedeného článku vykonáva súdne právomoci zverené Súdnemu dvoru Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele.

Článok 11

Táto zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

Článok 12

1. Túto zmluvu ratifikujú Vysoké zmluvné strany v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi. Ratifikačné listiny sa uložia u vlády Talianskej republiky.
2. Táto zmluva nadobúda platnosť prvý deň druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci uloženia ratifikačnej listiny posledným signatárskym štátom, ktorý tento úkon vykoná.

Článok 13

Táto zmluva, vyhotovená v jednom origináli v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom texty vo všetkých týchto jazykoch sú rovnako autentické, sa uloží v archívoch vlády Talianskej republiky, ktorá zašle overenú kópiu každej vláde ostatných signatárskych štátov.

Na dôkaz toho splnomocnení zástupcovia podpísali túto zmluvu.

V Nice 26. februára dvetisíc jeden

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

For the President of Ireland

Per il Presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

För Hans Majestät Konungen av Sverige

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

PROTOKOLY

A. PROTOKOL PRIPOJENÝ K ZMLUVE O EURÓPSKEJ ÚNII A K ZMLUVÁM O ZALOŽENÍ EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Protokol o rozširovaní Európskej únie

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

sa dohodli na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré sa pripoja k Zmluve o Európskej únii a k zmluvám o založení Európskych spoločenstiev:

Článok 1

Zrušenie Protokolu o orgánoch

Týmto sa ruší Protokol o orgánoch so zreteľom na rozširovanie Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k zmluvám o Európskych spoločenstvách.

Článok 2

Ustanovenia, ktoré sa týkajú Európskeho parlamentu

1. Dňa 1. januára 2004 a s účinnosťou od začiatku funkčného obdobia 2004 až 2009 sa prvý pododsek článku 190 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a prvý pododsek článku 108 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu nahrádzajú takto:

„Počet zástupcov volených v jednotlivých členských štátoch sa stanovuje takto:

Belgicko	22
Dánsko	13
Nemecko	99

Grécko	22
Španielsko	50
Francúzsko	72
Írsko	12
Taliansko	72
Luxembursko	6
Holandsko	25
Rakúsko	17
Portugalsko	22
Fínsko	13
Švédsko	18
Spojené kráľovstvo	72“.

2. S výnimkou odseku 3 sa celkový počet zástupcov v Európskom parlamente vo funkčnom období 2004 až 2009 rovná súčtu počtu zástupcov uvedených v článku 190 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v článku 180 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a počtu zástupcov nových členských štátov vyplývajúci zo zmlúv o pristúpení podpísaných najneskôr do 1. januára 2004.

3. Ak je celkový počet členov uvedených v odseku 2 nižší ako 732, uplatní sa na počet zástupcov, ktorí majú byť zvolení v každom členskom štáte, pomerná úprava tak, aby celkový počet členov bol podľa možnosti čo najbližší číslu 732 a aby táto úprava nevedla k počtom zástupcov, ktorí majú byť zvolení v každom členskom štáte, vyšším ako sú počty na funkčné obdobie 1999 až 2004 uvedené v článku 190 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v článku 108 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

Rada na tento účel prijme rozhodnutie.

4. Bez ohľadu na ustanovenia druhého odseku článku 189 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a druhého odseku článku 107 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu môže počet členov Európskeho parlamentu v prípade nadobudnutia platnosti zmlúv o pristúpení a po prijatí rozhodnutia Rady, ktoré je uvedené v druhom pododseku odseku 3 tohto článku, dočasne prekročiť počet 732 na obdobie, na ktoré sa uvedené rozhodnutie vzťahuje. Na počet zástupcov, ktorí majú byť zvolení v príslušných členských štátoch, sa uplatní rovnaká úprava ako úprava uvedená v prvom pododseku odseku 3 tohto článku.

Článok 3

Ustanovenia o vážení hlasov v Rade

1. 1. januára 2005:

a) sa v článku 205 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v článku 118 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

(i) odsek 2 nahrádza takto:

„2. Ak sa má Rada uznieť kvalifikovanou väčšinou, hlasy jej členov sa vážia takto:

Belgicko	12
Dánsko	7
Nemecko	29

Grécko	12
Španielsko	27
Francúzsko	29
Írsko	7
Taliansko	29
Luxembursko	4
Holandsko	13
Rakúsko	10
Portugalsko	12
Fínsko	7
Švédsko	10
Spojené kráľovstvo	29

Na prijatie aktov Rady sa vyžaduje súhlas najmenej 169 hlasov odovzdaných väčšinou členov, ak sa podľa tejto zmluvy vyžaduje ich prijatie na návrh Komisie.

V ostatných prípadoch sa na prijatie aktov Rady vyžaduje súhlas najmenej 169 hlasov odovzdaných najmenej dvoma tretinami členov.“.

(ii) dopĺňa sa odsek 4:

„4. Ak má Rada prijať rozhodnutie kvalifikovanou väčšinou, môže člen Rady požiadať o overenie, či členské štáty tvoriace kvalifikovanú väčšinu predstavujú aspoň 62 % celkového obyvateľstva únie. Ak sa ukáže, že táto podmienka nie je splnená, príslušné rozhodnutie nie je prijaté.“.

b) V článku 23 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Hlasy členov Rady sa vážia v súlade s článkom 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Na prijatie rozhodnutí je potrebný súhlas najmenej 169 hlasov odovzdaných aspoň dvoma tretinami členov. Ak má Rada prijať rozhodnutie kvalifikovanou väčšinou, člen Rady môže požiadať o overenie, či členské štáty tvoriace kvalifikovanú väčšinu predstavujú aspoň 62 % celkového obyvateľstva únie. Ak sa ukáže, že táto podmienka nie je splnená, príslušné rozhodnutie nie je prijaté.“.

c) V článku 34 Zmluvy o Európskej únii sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Ak sa má Rada uznávať kvalifikovanou väčšinou, hlasy jej členov sa vážia podľa článku 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a na prijímanie aktov Rady sa vyžaduje súhlas najmenej 169 hlasov odovzdaných aspoň dvoma tretinami členov. Ak má Rada prijať rozhodnutie kvalifikovanou väčšinou, člen Rady môže požiadať o overenie, či členské štáty tvoriace kvalifikovanú väčšinu predstavujú aspoň 62 % celkového obyvateľstva únie. Ak sa ukáže, že táto podmienka nie je splnená, príslušné rozhodnutie nie je prijaté.“.

2. V čase pristúpenia jednotlivých krajín sa prah uvedený v druhom pododseku článku 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v druhom pododseku článku 118 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu vypočíta tak, že prah pre kvalifikovanú väčšinu vyjadrený počtom hlasov nesmie prekročiť prah vyplývajúci z tabuľky vo Vyhlásení o rozširovaní Európskej únie, ktoré je uvedené v záverečnom akte z konferencie, na ktorej bola prijatá Zmluva z Nice.

Článok 4

Ustanovenia o Komisii

1. Dňa 1. januára 2005 a s účinnosťou odo dňa, keď začnú vykonávať svoje funkcie členovia prvej Komisie vymenovanej po uvedenom dátume, sa článok 213 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článok 126 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu sa nahrádzajú takto:

„1. Členovia Komisie sa vyberajú podľa ich celkových schopností a musia poskytovať záruku úplnej nezávislosti.

V Komisii je jeden štátny príslušník za každý členský štát.

Počet členov Komisie môže Rada jednomyseľne zmeniť.

2. Ak bude únia pozostávať z 27 členských štátov, článok 213 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článok 126 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu sa nahrádzajú takto:

„1. Členovia Komisie sa vyberajú podľa ich celkových schopností a musia poskytovať záruku úplnej nezávislosti.

Počet členov Komisie je nižší ako počet členských štátov. Členovia Komisie sa vyberajú rotačným systémom na základe princípu rovnosti, ku ktorému Rada jednomyseľne prijme vykonávacie opatrenia.

Počet členov Komisie stanoví Rada jednomyseľne.

Táto zmena sa bude uplatňovať odo dňa, keď začnú vykonávať funkcie členovia prvej Komisie po pristúpení dvadsiateho siedmeho členského štátu únie.

3. Po podpísaní zmluvy o pristúpení dvadsiateho siedmeho členského štátu únie Rada jednomyseľne stanoví:

- počet členov Komisie;
- vykonávacie opatrenia pre rotačný systém založený na princípe rovnosti obsahujúci kritéria a pravidlá nevyhnutné pre automatické určenie zloženia nasledujúcich kolégií na základe týchto princíпов:
 - a) členské štáty majú úplne rovnaké postavenie, pokiaľ ide o určovanie poradia a času, ktorý stravia ich štátni príslušníci ako členovia Komisie; v dôsledku toho rozdiel medzi celkovým počtom funkčných období, ktoré zastávajú štátni príslušníci ktorýchkoľvek dvoch členských štátov, nesmie byť nikdy vyšší ako jeden;
 - b) s výnimkou písmena a) bude každé nasledujúce kolégium zložené tak, aby dostatočne odrážalo demografické a geografické spektrum všetkých členských štátov únie.

4. Každý členský štát, ktorý pristúpi k únii, je oprávnený mať v čase pristúpenia jedného zo svojich štátnych príslušníkov ako člena Komisie až dovtedy, kým sa nezačne uplatňovať odsek 2.

B. PROTOKOL PRIPOJENÝ K ZMLUVE O EURÓPSKEJ ÚNII, ZMLUVE O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA A ZMLUVE O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA PRE ATÓMOVÚ ENERGIU

Protokol o Štatúte Súdneho dvora

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC SI ustanoviť štatút Súdneho dvora, ktorý je uvedený v článku 245 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a v článku 160 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

SA DOHODLI na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré budú tvoriť prílohu Zmluvy o Európskej únii, Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

Článok 1

Súdny dvor je zriadený a funguje v súlade s ustanoveniami Zmluvy o Európskej únii (zmluva o EU), Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (zmluva o ES), Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (zmluva o Euratom) a tohto štatútu.

HLAVA I

SUDCOVIA A GENERÁLNI ADVOKÁTI

Článok 2

Pred nástupom do funkcie zloží každý sudca na verejnom zasadaní prisahu, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a svedomite a bude zachovávať mlčanlivosť o priebehu porád Súdneho dvora.

Článok 3

Sudcovia požívajú imunitu voči právomoci súdov. Po ukončení ich funkcie aj naďalej požívajú imunitu v súvislosti s úkonmi, ktoré urobili pri výkone ich úradnej funkcie vrátane všetkých ústnych a písomných prejavov.

Imunity ich môže zbaviť Súdny dvor zasadajúci v pléne.

Ak je sudca zbavený imunity a začalo sa proti nemu trestné konanie, toto trestné konanie môže byť proti nemu vedené v ktoromkoľvek z členských štátov len súdom príslušným na súdenie členov najvyšších vnútroštátnych súdov.

Články 12 až 15 a článok 18 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev sa vzťahujú aj na sudcov, generálnych advokátov, tajomníka a pomocných spravodajcov Súdneho dvora bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa imunity sudcov voči právomoci súdov, ktoré sú vymedzené v predchádzajúcich odsekoch.

Článok 4

Sudcovia nesmú zastávať žiadne politické alebo správne funkcie.

Nesmú vykonávať žiadnu platenú ani neplatenú pracovnú činnosť, pokiaľ im vo výnimočných prípadoch Rada neudelí výnimku.

Pri nástupe do funkcie sa slávnostne zaviazu, že počas svojho funkčného obdobia aj po jeho skončení budú rešpektovať povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie, najmä povinnosť konať čestne a zdržanlivo pri prijímaní určitých miest alebo výhod po skončení funkčného obdobia.

V prípade pochybností o tom rozhodne Súdny dvor.

Článok 5

Funkcia sudcu sa končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrti aj odstúpením.

Ak sa sudca vzdáva funkcie, svoje odstúpenie písomne oznámi predsedovi Súdneho dvora, ktorý ho postúpi predsedovi Rady. Oznámením sa miesto sudcu uvoľní.

S výnimkou prípadov, keď sa uplatní článok 6, zostáva sudca vo funkcii až dovtedy, keď funkciu prevezme jeho nástupca.

Článok 6

Sudca môže byť zbavený funkcie alebo práva na dôchodok alebo ostatných výhod súvisiacich s jeho funkciou, len ak podľa jednomyselného stanoviska sudcov a generálnych advokátov Súdneho dvora už nespĺňa požadované podmienky alebo neplní záväzky vyplývajúce z jeho funkcie. Dotknutý sudca sa na tomto rozhodovaní nezúčastňuje.

Tajomník upovedomí o rozhodnutí Súdneho dvora predsedu Európskeho parlamentu a predsedu Komisie a oznámi ho predsedovi Rady.

V prípade rozhodnutia o zbavení funkcie sudcu sa týmto posledným oznámením miesto sudcu uvoľní.

Článok 7

Sudca, ktorý má nahradiť člena, ktorého funkčné obdobie neuplynulo riadnym spôsobom, je vymenovaný len na zvyšný čas funkčného obdobia jeho predchodcu.

Článok 8

Ustanovenia článkov 2 až 7 sa vzťahujú aj na generálnych advokátov.

HLAVA II

ORGANIZÁCIA

Článok 9

Čiastočná obmena sudcov, ktorá sa koná každé tri roky, sa týka striedavo ôsmich a siedmich sudcov.

Čiastočná obmena generálnych advokátov, ktorá sa koná každé tri roky, sa týka vždy štyroch generálnych advokátov.

Článok 10

Tajomník skladá pred Súdnym dvorom prísahu, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a svedomite a bude zachovávať mlčanlivosť o priebehu porád Súdneho dvora.

Článok 11

Súdny dvor zabezpečí zastupovanie tajomníka v prípadoch prekážky jeho účasti.

Článok 12

Súdny dvor prijme úradníkov a ostatných zamestnancov, ktorí mu umožnia plniť jeho úlohy. Podliehajú tajomníkovi pod dohľadom predsedu.

Článok 13

Rada môže na návrh Súdneho dvora jednomyseľne rozhodnúť o vymenovaní pomocných spravodajcov a stanoviť pravidlá výkonu ich funkcie. Od pomocných spravodajcov možno vyžadovať, aby sa za podmienok uvedených v rokovacom poriadku zúčastňovali prípravných šetrení v prípadoch predložených Súdnemu dvoru a spolupracovali so sudcom spravodajcom.

Pomocní spravodajcovia sú vyberaní z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré majú potrebné právnické vzdelanie; vymenúva ich Rada. Skladajú pred Súdnym dvorom prísahu, že svoju funkciu budú vykonávať nestranné a svedomite a budú zachovávať mlčanlivosť o priebehu porád Súdneho dvora.

Článok 14

Sudcovia, generálni advokáti a tajomník musia mať bydlisko v sídle Súdneho dvora.

Článok 15

Súdny dvor zasadá nepretržite. Trvanie súdnych prázdnin určí Súdny dvor s prihliadnutím na úradné potreby.

Článok 16

Súdny dvor vytvára komory zložené z troch a piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Možno ich zvoliť znova iba raz.

Veľká komora pozostáva z jedenástich sudcov. Predseda jej predseda Súdneho dvora. Veľkú komoru tvoria predsedovia komôr zložených z piatich sudcov a tiež ďalší sudcovia vymenovaní v súlade s podmienkami uvedenými v rokovacom poriadku.

Súdny dvor zasadá vo veľkej komore, ak o to požiada členský štát alebo orgán spoločenstiev vystupujúci ako strana konania.

Súdny dvor zasadá v pléne v prípadoch predložených podľa článku 195 ods. 2, článku 213 ods. 2, článku 216 alebo článku 247 ods. 7 zmluvy o ES alebo článku 107d ods. 2, článku 126 ods. 2, článku 129 alebo článku 160b ods. 7 zmluvy o Euratom.

Okrem toho ak sa Súdny dvor domnieva, že predložený prípad je výnimočne dôležitý, môže sa po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o prípade rozhodne Súdny dvor zasadajúci v pléne.

Článok 17

Rozhodnutia Súdneho dvora sú platné len vtedy, ak zasadá nepárny počet jeho členov.

Rozhodnutia komôr zložených buď z troch alebo piatich sudcov sú platné len vtedy, ak sú prijaté tromi sudcami.

Rozhodnutia veľkej komory sú platné len vtedy, ak zasadá deväť sudcov.

Rozhodnutia Súdneho dvora zasadajúceho v pléne sú platné len vtedy, ak zasadá jedenásť sudcov.

V prípade, ak sa jeden zo sudcov komory nemôže na zasadaní zúčastniť, môže byť na zasadanie prizvaný iný sudca z inej komory v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku.

Článok 18

Žiadny sudca ani generálny advokát sa nemôže zúčastniť na rozhodovaní o prípade, v ktorom predtým vystupoval ako agent alebo poradca alebo konal za jednu zo zúčastnených strán, alebo v ktorom bol vyzvaný, aby o ňom rozhodol ako člen súdu, vyšetrovacej komisie alebo z akéhokoľvek iného dôvodu.

Ak sa z nejakého osobitného dôvodu ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát domnieva, že by sa nemal zúčastniť na rozhodovaní alebo preskúvaní konkrétneho prípadu, oznámi to predsedovi. Ak sa z nejakého osobitného dôvodu predseda domnieva, že by ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát nemal zasadať alebo predkladať odôvodnené návrhy v konkrétnom prípade, oznámi mu to.

V prípade ťažkostí pri uplatňovaní tohto článku rozhodne Súdny dvor.

Účastník konania nemôže požiadať o zmenu zloženia Súdneho dvora alebo jednej z jeho komôr z dôvodu štátnej príslušnosti sudcu alebo z dôvodu, že na Súdnom dvore alebo v komore nie je sudca, ktorý by mal štátnu príslušnosť tohto účastníka.

HLAVA III

KONANIE

Článok 19

Členské štáty a orgány spoločenstiev zastupuje na Súdnom dvore agent vymenovaný pre každý prípad osobitne; agentovi môže pomáhať poradca alebo advokát.

Štáty, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, sú zastupované rovnakým spôsobom.

Ostatné strany zastupuje advokát.

Účastníka konania môže pred Súdny dvor zastupovať alebo mu pomáhať len advokát, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Ak sa títo agenti, poradcovia a advokáti dostavia pred Súdny dvor, majú práva a imunity potrebné na nezávislý výkon svojich funkcií za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Voči týmto poradcovi a advokátom, ktorí sa dostavia pred Súdny dvor, má Súdny dvor za podmienok stanovených v rokovacom poriadku právomoci, ktoré sú obvykle priznávané súdom.

Vysokoškolskí učitelia, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorého právo im priznáva právo vystupovať pred súdom, majú pred Súdny dvor rovnaké práva, aké tento článok priznáva advokátom.

Článok 20

Konanie pred Súdny dvorom pozostáva z dvoch častí: písomnej a ústnej.

Písomné konanie pozostáva z doručovania návrhu na začatie konania, podaní, obhajob, zdôvodnení a prípadných odpovedí, ako aj všetkých listín a dokladov na podporu prípadu alebo ich overených kópií účastníkom konania a orgánom spoločenstiev, ktorých rozhodnutia sú predmetom sporu.

Doručovanie zabezpečuje tajomník v poradí a v lehotách uvedených v rokovacom poriadku.

Ústne konanie pozostáva z čítania správy predloženej sudcom, ktorý vystupuje ako spravodajca, z vypočutia agentov, poradcov a advokátov a z odôvodneného návrhu predloženého generálnym advokátom, prípadne z vypočutia svedkov a znalcov.

Ak sa Súdny dvor domnieva, že vo veci nevyvstane žiadna nová právna otázka, môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o prípade sa rozhodne bez odôvodneného návrhu generálneho advokáta.

Článok 21

Prípad sa predkladá Súdnemu dvoru podaním písomného návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh musí obsahovať meno a bydlisko navrhovateľa, označenie podpísaného, označenie strany alebo strán, proti ktorým sa podáva návrh, predmet sporu, ako aj návrhy rozhodnutia a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu sa v prípade potreby doloží doslovné znenie právneho aktu, ktorého zrušenie sa požaduje, alebo v prípade upravenom v článku 232 zmluvy o ES a v článku 148 zmluvy o Euratom listinným dôkazom o dátume, keď bol orgán v súlade s uvedenými článkami požiadaný, aby konal. Ak tieto doklady nebudú priložené k návrhu, tajomník požiada navrhovateľa, aby ich predložil v primeranej lehote; návrh nemožno zamietnuť z toho dôvodu, že požadované doklady boli predložené až po uplynutí lehoty stanovenej na podanie žaloby.

Článok 22

V prípadoch upravených článkom 18 zmluvy o Euratom sa návrh Súdnemu dvoru predkladá podaním návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh obsahuje meno a bydlisko navrhovateľa, označenie podpísaného, odkaz na rozhodnutie, proti ktorému sa odvolanie podáva, mená odporcov, predmet sporu, ako aj návrh rozhodnutia a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu musí byť priložená overená kópia napadnutého nálezu Arbitrážneho výboru.

Ak Súdny dvor návrh zamietne, nadobudne rozhodnutie Arbitrážneho výboru právoplatnosť.

Ak Súdny dvor zruší nález Arbitrážneho výboru, konanie sa prípadne môže podľa návrhu jednej zo strán sporu opätovne otvoriť pred Arbitrážnym výborom. Arbitrážny výbor je viazaný rozhodnutiami Súdneho dvora o právnych otázkach.

Článok 23

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 35 ods. 1 zmluvy o EÚ, článok 234 zmluvy o ES a článok 150 zmluvy o Euratom, rozhodnutie súdu členského štátu, ktorým preruší svoje konanie a postupuje prípad Súdnemu dvoru, oznámi Súdnemu dvoru príslušný súd. Toto rozhodnutie potom oznámi tajomník Súdneho dvora zúčastneným stranám, členským štátom a Komisii a taktiež Rade a Európskej centrálnej banke, ak akt, ktorého platnosť alebo výklad sú predmetom sporu, bol vydaný jedným z týchto orgánov, a Európskemu parlamentu a Rade, ak akt, ktorého platnosť alebo výklad sú predmetom sporu, bol prijatý spoločne týmito dvoma orgánmi.

Zúčastnené strany, členské štáty, Komisia a podľa okolností aj Európsky parlament, Rada a Európska centrálna banka sú oprávnené predložiť Súdnemu dvoru do dvoch mesiacov od tohto oznámenia vyjadrenia k prípadu alebo písomné pripomienky.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 234 zmluvy o ES, rozhodnutie vnútroštátneho súdu okrem toho oznamuje tajomník Súdneho dvora štátom, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozornému úradu EZVO uvedenému v tejto dohode, a ktoré môžu do dvoch mesiacov od oznámenia predložiť Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia k prípadu alebo písomné pripomienky, ak sa prípad týka jednej z oblastí uplatňovania tejto dohody.

Článok 24

Súdny dvor môže zúčastnené strany požiadať, aby predložili všetky listiny a poskytli všetky informácie, ktoré môže považovať za žiaduce. V prípade odmietnutia to výslovne vezme na vedomie.

Súdny dvor môže požiadať aj členské štáty a orgány, ktoré nie sú zúčastnenými stranami prípadu, aby poskytli všetky informácie, ktoré považuje za potrebné pre konanie.

Článok 25

Súdny dvor môže kedykoľvek poveriť osobu, združenie osôb, úrad, výbor alebo inú organizáciu podľa svojho výberu vypracovaním znaleckého posudku.

Článok 26

Svedkovia môžu byť vypočutí za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Článok 27

Voči svedkom, ktorí sa nedostavia k Súdnemu dvoru, má Súdny dvor právomoci, ktoré sú vo všeobecnosti priznané súdom, a môže ukladať peňažné pokuty za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Článok 28

Svedkovia a znalci môžu byť vypočutí pod prísahou vo forme uvedenej v rokovacom poriadku alebo spôsobom ustanoveným právnym poriadkom ich krajiny.

Článok 29

Súdny dvor môže nariadiť, aby bol svedok alebo znalec vypočutý súdnym orgánom v mieste jeho bydliska.

Príkaz na vypočutie svedka sa zasiela príslušnému súdnemu orgánu podľa podmienok uvedených v rokovacom poriadku. Doklady vyhotovené v súlade s dožiadaním sa vrátia Súdnemu dvoru za rovnakých podmienok.

Súdny dvor nesie trovy konania bez toho, aby bolo dotknuté právo vyúčtovať si ich u zúčastnených strán, ak to prichádza do úvahy.

Článok 30

Členský štát považuje porušenie prísahy svedkom alebo znalcom za obdobný trestný čin spáchaný pred jedným z jeho súdov, ktoré majú právomoci rozhodovať v občianskych veciach. Na podnet Súdneho dvora stíha tento členský štát páchatel'a pred vlastným príslušným súdom.

Článok 31

Pojednávania sú verejné, pokiaľ Súdny dvor z úradnej moci alebo na návrh zúčastnených strán nerozhodne zo závažných dôvodov inak.

Článok 32

V priebehu pojednávania môže Súdny dvor samostatne vypočúvať znalcov, svedkov a zúčastnené strany. Zúčastnené strany však môžu ústne vystupovať pred Súdnym dvorom len prostredníctvom svojich splnomocnených zástupcov.

Článok 33

O každom ústnom pojednávaní sa vyhotoví zápisnica, ktorú podpisuje predseda a tajomník.

Článok 34

Časový rozvrh pojednávania zostavuje predseda.

Článok 35

Porady Súdneho dvora sú a zostávajú tajné.

Článok 36

Rozsudky musia byť odôvodnené. Obsahujú mená sudcov, ktorí sa zúčastnili rozhodovania.

Článok 37

Rozsudky podpisuje predseda a tajomník. Vyhlasujú sa na verejnom zasadaní.

Článok 38

Súdny dvor rozhoduje o trovách konania.

Článok 39

Predseda Súdneho dvora môže skráteným konaním, ktoré sa môže v nevyhnutnej miere odchyliť od pravidiel uvedených v tomto štatúte a ustanovených v rokovacom poriadku, rozhodovať o žiadostiach o odklad uplatnenia napadnutého aktu, ktorý je

ustanovený v článku 242 zmluvy o ES a článku 157 zmluvy o Euratom alebo o vydaní predbežného opatrenia podľa článku 243 zmluvy o ES a článku 158 zmluvy o Euratom, alebo zastaviť výkon rozhodnutia v súlade s článkom 256 ods. 4 zmluvy o ES alebo s článkom 164 ods. 3 zmluvy o Euratom.

Ak sa predseda nemôže konania zúčastniť, jeho miesto zaujme iný sudca podľa podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Príkaz predsedu alebo sudcu, ktorý ho zastupuje, má predbežnú povahu a v žiadnom prípade nemá vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci samej.

Článok 40

Členské štáty a orgány spoločenstiev môžu v prípadoch prejednávanych pred Súdny dvorom pristúpiť do konania.

Rovnaké právo platí pre akúkoľvek inú osobu, ktorá preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí sporu predloženého Súdny dvor s výnimkou prípadov medzi členskými štátmi, medzi orgánmi spoločenstiev alebo medzi členskými štátmi a orgánmi spoločenstiev.

Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, môžu štáty, ktoré nie sú členskými štátmi a ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode pristúpiť do konania v prípadoch prejednávanych pred Súdny dvorom, ak sa tieto prípady týkajú jednej z oblastí uplatňovania tejto dohody.

Žiadosť o pristúpenie do konania sa obmedzí na podporu návrhov rozhodnutia jednej zo zúčastnených strán.

Článok 41

Ak riadne predvolaný odporca nepredloží žiadne písomné návrhy, bude proti nemu vydaný rozsudok z omeškania. Proti tomuto rozsudku možno do jedného mesiaca od jeho doručenia vzniesť námietku. Námietka nemá odkladný účinok na výkon rozsudku z omeškania, pokiaľ Súdny dvor nerozhodne inak.

Článok 42

Členské štáty, orgány spoločenstiev a všetky ostatné fyzické a právnické osoby môžu v prípadoch a za podmienok stanovených rokovacím poriadkom vzniesť proti rozsudku námietku tretej strany, ak bol vyneseneý v spore bez ich účasti a sú ním ukrátené na svojich právach.

Článok 43

Ak existujú pochybnosti o zmysle a rozsahu rozsudku, je Súdny dvor príslušný podať jeho výklad na žiadosť jednej zo strán alebo orgánu spoločenstva, ak o to preukážu oprávnený záujem.

Článok 44

Návrh na obnovu konania možno Súdny dvor predložiť len vtedy, ak boli zistené skutočnosti rozhodujúceho významu, ktoré v čase vydania rozhodnutia neboli známe Súdny dvor a strane, ktorá obnovu požaduje.

Obnova konania sa začne rozhodnutím Súdneho dvora, v ktorom sa výslovne uvedie, že jestvuje nová skutočnosť, ktorá umožňuje začať s obnovou konania, a potvrdí, že z tohto dôvodu je žiadosť o obnovu oprávnená.

Žiadosť o obnovu konania nemôže byť predložená po uplynutí 10 rokov odo dňa vydania rozsudku.

Článok 45

Rokovací poriadok stanoví osobitné lehoty zohľadňujúce vzdialenosti.

Uplynutie lehoty nebude na ujmu práva, ak dotknutá strana preukáže existenciu náhody alebo vyššej moci.

Článok 46

Nároky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti spoločenstva sa premlčujú po uplynutí piatich rokov od udalosti, ktorá ich vyvolala. Táto lehota sa prerušuje podaním návrhu na začatie konania na Súdny dvor, alebo ak si pred týmto konaním poškodená strana uplatnila svoj nárok pred príslušným orgánom spoločenstiev. V naposledy uvedenom prípade sa návrh musí podať v lehote dvoch mesiacov podľa článku 230 zmluvy o ES a článku 146 zmluvy o Euratom; v prípade potreby sa uplatnia ustanovenia článku 232 ods. 2 zmluvy o ES a článku 148 ods. 2 zmluvy o Euratom.

HLAVA IV

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Článok 47

Na Súd prvého stupňa a jeho členov sa vzťahujú články 2 až 8, články 14 a 15, článok 7 odseky 1, 2, 4 a 5 a článok 18. Prísaha uvedená v článku 2 sa skladá pred Súdny dvorom a rozhodnutia uvedené v článkoch 3, 4 a 6 prijíma Súdny dvor po vypočutí Súdu prvého stupňa.

Článok 3 odsek 4 a články 10, 11 a 14 sa primerane vzťahujú aj na tajomníka Súdu prvého stupňa.

Článok 48

Súd prvého stupňa sa skladá z 15 sudcov.

Článok 49

Členovia Súdu prvého stupňa môžu byť vyzvaní, aby plnili úlohu generálnych advokátov.

Úlohou generálneho advokáta je verejne a úplne nezávisle a nestranne predkladať odôvodnené návrhy vo veciach predložených Súdnemu dvoru, a tým mu pomáhať pri výkone jeho poslania.

Kritériá na výber takýchto prípadov, ako aj postup vymenúvania generálnych advokátov sa ustanovia v rokovacom poriadku Súdu prvého stupňa.

Člen vyzvaný, aby v prípade plnil úlohu generálneho advokáta, sa nesmie zúčastniť na rozhodovaní o prípade.

Článok 50

Súd prvého stupňa zasadá v komorách zložených z troch alebo piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Môžu byť zvolení znova iba raz.

Zloženie komôr a pridelovanie prípadov komorám upravuje rokovací poriadok. V určitých prípadoch, ktoré upravuje rokovací poriadok, môže Súd prvého stupňa zasadať v pléne alebo ako samosudca.

Rokovací poriadok môže taktiež ustanoviť, že Súd prvého stupňa môže zasadať vo veľkej komore v prípadoch a za podmienok bližšie určených v rokovacom poriadku.

Článok 51

Bez ohľadu na ustanovenia článku 225 ods. 1 zmluvy o ES a článku 140 ods. 1 zmluvy o Euratom je Súdny dvor príslušný konať o žalobách podaných členskými štátmi, orgánmi spoločenstiev a Európskou centrálnou bankou.

Článok 52

Predseda Súdneho dvora a predseda Súdu prvého stupňa určia na základe vzájomnej dohody podmienky, za ktorých úradníci a ostatní zamestnanci prijatí do zamestnania na Súdny dvor budú poskytovať svoje služby Súdu prvého stupňa, aby mu umožnili plniť jeho funkciu. Určení úradníci a ostatní zamestnanci budú podliehať tajomníkovi Súdu prvého stupňa pod dohľadom predsedu Súdu prvého stupňa.

Článok 53

Konanie pred Súdom prvého stupňa sa spravuje hlavou III.

Ďalšie podrobnejšie ustanovenia sa v prípade potreby ustanovia v jeho rokovacom poriadku. Rokovací poriadok môže prijať výnimku zo štvrtého odseku článku 10 a článku 41, aby zohľadnil osobitnú povahu vedenia sporu v oblasti práva duševného vlastníctva.

Bez ohľadu na štvrtý odsek článku 20 môže generálny advokát predkladať svoje odôvodnené návrhy písomne.

Článok 54

Ak je návrh alebo iný procesný dokument, ktorý je adresovaný Súdu prvého stupňa, omylom podaný tajomníkovi Súdneho dvora, ten ho okamžite zašle tajomníkovi Súdu prvého stupňa; obdobné je to, ak je návrh alebo iný procesný dokument, ktorý je adresovaný Súdnu dvoru, omylom podaný tajomníkovi Súdu prvého stupňa, ten ho okamžite zašle tajomníkovi Súdneho dvora.

Ak Súd prvého stupňa zistí, že nie je príslušný prejednávať a rozhodovať o žalobe, pre ktorú je príslušný Súdny dvor, postúpi túto žalobu Súdnu dvoru; obdobné je to, ak Súdny dvor zistí, že žaloba spadá do príslušnosti Súdu prvého stupňa, postúpi túto žalobu Súdu prvého stupňa, ktorý sa nemôže v tejto veci vyhlásiť za nepríslušný.

Ak sú na Súdny dvor a na Súd prvého stupňa podané prípady, ktoré majú rovnaký predmet sporu, v ktorých je vznesená žiadosť o výklad tej istej otázky alebo vyslovená pochybnosť o platnosti toho istého aktu, môže Súd prvého stupňa po vypočutí zúčastnených strán prerušiť konanie až do vynesenia rozsudku Súdnu dvorom. Ak sú predložené návrhy na vyhlásenie toho istého aktu za neplatný, Súd prvého stupňa sa môže zriecť príslušnosti, aby o týchto žalobách mohol rozhodnúť Súdny dvor. V prípadoch uvedených v tomto odseku môže konanie pozastaviť aj Súdny dvor; v takom prípade konanie pokračuje pred Súdom prvého stupňa.

Článok 55

Tajomník Súdu prvého stupňa oznámi právoplatné rozhodnutia Súdu prvého stupňa, rozhodnutia, ktoré len čiastočne riešia vecné otázky alebo riešia procesnú otázku týkajúcu sa námietky proti nepríslušnosti alebo neprípustnosti, všetkým zúčastneným stranám, ako aj členským štátom a orgánom spoločenstiev aj vtedy, ak do konania v prípade prejednávanej Súdov prvého stupňa nepristúpili.

Článok 56

Proti konečným rozhodnutiam Súdu prvého stupňa a proti rozhodnutiam, ktoré len čiastočne riešia vecné otázky alebo riešia procesnú otázku týkajúcu sa námietky nepríslušnosti alebo neprípustnosti, možno do dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia podať odvolanie na Súdny dvor.

Toto odvolanie môže podať strana, ktorá so svojimi podaniami nebola úspešná vôbec alebo bola úspešná len čiastočne. Strany prístupujúce do konania s výnimkou členských štátov a orgánov spoločenstiev však môžu podať odvolanie len vtedy, ak sa ich rozhodnutie Súdu prvého stupňa priamo dotýka.

S výnimkou prípadov týkajúcich sa sporov medzi spoločenstvami a ich zamestnancami môžu odvolanie podať aj členské štáty a orgány spoločenstiev, ktoré nepristúpili do konania pred Súdom prvého stupňa. Takéto členské štáty a orgány majú rovnaké postavenie ako členské štáty alebo orgány, ktoré do konania na Súde prvého stupňa nepristúpili.

Článok 57

Každá osoba, ktorej žiadosť o prístupenie do konania Súd prvého stupňa zamietol, sa môže odvolať na Súdny dvor do dvoch týždňov od doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti.

Zúčastnené strany konania sa môžu na Súdnom dvore odvolať proti každému rozhodnutiu Súdu prvého stupňa prijatému podľa článku 242 alebo 243 alebo článku 256 odseku 4 zmluvy o ES, alebo článku 157, alebo článku 158, alebo článku 164 odseku 3 zmluvy o Euratom do dvoch mesiacov od ich doručenia.

Odvolanie uvedené v prvých dvoch odsekoch tohto článku sa prejedná a rozhodne sa o ňom podľa postupu uvedeného v článku 39.

Článok 58

Odvolanie na Súdny dvor sa obmedzuje len na právne otázky. Musí sa zakladať na dôvodoch nepríslušnosti Súdu prvého stupňa, porušenia procesných pravidiel pred Súdom prvého stupňa, ktoré sa nepriaznivo dotýka záujmov odvolávajúceho sa, ako aj na porušení práva spoločenstva Súdom prvého stupňa.

Žiadne odvolanie sa nemôže týkať len výšky trov konania alebo povinnosti zúčastnenej strany ich uhradiť.

Článok 59

Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu Súdu prvého stupňa, konanie pred Súdnym dvorom pozostáva z písomnej časti a ústnej časti. V súlade s podmienkami uvedenými v rokovacom poriadku môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta a zúčastnených strán upustiť od ústneho konania.

Článok 60

Bez toho, aby boli dotknuté články 242 a 243 zmluvy o ES alebo články 157 a 158 zmluvy o Euratom, nemá odvolanie odkladný účinok.

Bez ohľadu na ustanovenia článku 244 zmluvy o ES a článku 159 zmluvy o Euratom nadobúdajú rozhodnutia Súdu prvého stupňa, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí lehoty uvedenej v prvom odseku článku 56 tohto štatútu, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí; tým však nie je dotknuté právo zúčastnenej strany požiadať Súdny dvor podľa článkov 242 a 243 zmluvy o ES alebo článkov 157 a 158 zmluvy o Euratom o odklad účinkov nariadenia, ktoré bolo vyhlásené za neplatné, alebo o nariadenie akéhokoľvek iného predbežného opatrenia.

Článok 61

Ak je odvolanie odôvodnené, Súdny dvor zruší rozhodnutie Súdu prvého stupňa. V danej veci môže vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže prípad vrátiť na rozhodnutie Súdu prvého stupňa.

Ak je prípad vrátený späť Súdu prvého stupňa, tento súd je v právnych otázkach viazaný rozhodnutím Súdneho dvora.

Ak je odvolanie podané členským štátom alebo orgánom spoločenských, ktoré do konania pred Súdom prvého stupňa nepristúpili, odôvodnené, Súdny dvor môže, ak to považuje za nevyhnutné, rozhodnúť, ktoré z účinkov rozhodnutia Súdu prvého stupňa, ktoré bolo zrušené, sa považujú za konečné v súvislosti so zúčastnenými stranami sporu.

Článok 62

V prípadoch uvedených v článku 225 ods. 2 a 3 zmluvy o ES a článku 140a ods. 2 a 3 zmluvy o Euratom, môže prvý generálny advokát navrhnúť, aby Súdny dvor preskúmal rozhodnutie Súdu prvého stupňa, ak sa domnieva, že existuje vážne nebezpečenstvo, že by bola ovplyvnená jednota alebo vnútorný súlad práva spoločenských.

Návrh musí predložiť do jedného mesiaca od vyhlásenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa. Súdny dvor rozhodne o tom, či rozhodnutie bude preskúmané alebo nie, do jedného mesiaca od obdržania návrhu predloženého prvým generálnym advokátom.

HLAVA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 63

Rokovací poriadok Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa obsahuje všetky ustanovenia, ktoré sú nevyhnutné na uplatňovanie tohto štatútu, a v prípade potreby tento štatút dopĺňajú a menia.

Článok 64

Ustanovenia Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, ktoré upravujú používanie jazykov, platia do prijatia ustanovení upravujúcich používanie jazykov na Súdnom dvore a na Súde prvého stupňa v rámci tohto štatútu. Tieto ustanovenia môžu byť zmenené, doplnené alebo zrušené len v súlade s postupom ustanoveným na prijímanie zmien a doplnení tohto štatútu.

C. PROTOKOLY PRIPOJENÉ K ZMLUVE O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA

Protokol o finančných následkoch uplynutia platnosti zmluvy o založení ESUO a o výskumnom fonde pre uhlie a oceľ

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC si vyriešiť určité otázky týkajúce sa uplynutia platnosti Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele (ESUO),

ŽELAJÚC si previesť vlastníctvo prostriedkov ESUO na Európske spoločenstvo,

BERÚC DO ÚVAHY želanie využívať tieto fondy na výskum v oblastiach súvisiacich s uhoľným a oceliarskym priemyslom, a teda potrebu stanoviť v tejto súvislosti určité osobitné pravidlá,

DOHODLI sa na týchto ustanoveniach, ktoré budú pripojené k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva:

Článok 1

1. Všetky aktíva a pasíva ESUO k 23. júlu 2002 sa 24. júla 2002 prevádzajú na Európske spoločenstvo.
2. Čistá hodnota týchto aktív a pasív uvedená v súvahe ESUO z 23. júla 2002, upravená o akékoľvek zvýšenie alebo zníženie, ku ktorému by mohlo dôjsť v dôsledku likvidačných operácií, sa považuje za aktíva určené na výskum v odvetviach uhoľného a oceliarskeho priemyslu, uvádzané ako „ESUO v likvidácii“. Po dokončení likvidácie budú uvádzané ako „Aktíva výskumného fondu pre uhlie a oceľ“.
3. Príjmy z týchto aktív, uvádzané ako „výskumný fond pre uhlie a oceľ“, sa využijú výlučne na výskum mimo rámcového výskumného programu v odvetviach súvisiacich s uhoľným a oceliarskym priemyslom v súlade s ustanoveniami tohto protokolu a aktov prijatých na jeho základe.

Článok 2

Rada na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom jednomyselným rozhodnutím prijme všetky nevyhnutné opatrenia na vykonanie tohto protokolu vrátane základných princípov a náležitých rozhodovacích postupov, najmä na prijímanie viacročných finančných usmernení pre správu aktív výskumného fondu pre uhlie a oceľ a technických usmernení pre výskumný program výskumného fondu pre uhlie a oceľ.

Článok 3

Pokiaľ nie je v tomto protokole a v aktoch prijatých na jeho základe ustanovené inak, platia ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Článok 4

Tento protokol sa bude uplatňovať od 24. júla 2002.

Protokol k článku 67 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY

SA DOHODLI na tomto ustanovení, ktoré bude pripojené k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva:

Jediný článok

Od 1. mája 2004 Rada pri prijímaní opatrení uvedených v článku 66 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva rozhoduje kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie a po porade s Európskym parlamentom.

ZÁVEREČNÝ AKT

KONFERENCIA ZÁSTUPCOV VLÁD ČLENSKÝCH ŠTÁTOV, ktorí sa 14. februára 2000 zišli v Bruseli, aby na základe vzájomnej dohody prijali zmeny a doplnenia Zmluvy o Európskej únii, zmlúv o založení Európskeho spoločenstva, Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a niektorých ďalších s nimi súvisiacich aktov, prijali tento text:

I. Zmluva z Nice, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii, zmluvy o založení Európskych spoločenstiev a niektoré súvisiace akty

II. Protokoly

- A. Protokol pripojený k Zmluve o Európskej únii a k zmluvám o založení Európskych spoločenstiev:
- Protokol o rozširovaní Európskej únie
- B. Protokol pripojený k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:
- Protokol o Štatúte Súdneho dvora
- C. Protokoly pripojené k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva:
- Protokol o finančných následkoch uplynutia platnosti zmluvy o založení ESUO a o výskumnom fonde pre uhlie a oceľ
 - Protokol k článku 67 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia prijala nasledujúce vyhlásenia, ktoré sú pripojené k tomuto záverečnému aktu:

1. Vyhlásenie o európskej bezpečnostnej a obrannej politike
2. Vyhlásenie k článku 31 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii
3. Vyhlásenie k článku 10 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
4. Vyhlásenie k tretiemu odseku článku 21 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
5. Vyhlásenie k článku 67 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
6. Vyhlásenie k článku 100 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
7. Vyhlásenie k článku 111 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
8. Vyhlásenie k článku 137 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
9. Vyhlásenie k článku 175 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
10. Vyhlásenie k článku 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
11. Vyhlásenie k článku 191 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
12. Vyhlásenie k článku 225 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
13. Vyhlásenie k článku 225 ods. 2 a 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

14. Vyhlásenie k článku 225 ods. 2 a 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
15. Vyhlásenie k článku 225 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
16. Vyhlásenie k článku 225a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
17. Vyhlásenie k článku 229a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
18. Vyhlásenie o Dvore audítorov
19. Vyhlásenie k článku 10.6 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky
20. Vyhlásenie o rozširovaní Európskej únie
21. Vyhlásenie o prahu pre kvalifikovanú väčšinu a o počte hlasov pre blokujúcu menšinu pri rozširovaní únie
22. Vyhlásenie o mieste zasadania Európskej rady
23. Vyhlásenie o budúcnosti únie
24. Vyhlásenie k článku 2 protokolu o finančných následkoch uplynutia platnosti zmluvy o založení ESUO a o výskumnom fonde pre uhlie a oceľ

Konferencia berie na vedomie tieto vyhlásenia, ktoré sú pripojené k tomuto záverečnému aktu:

1. Vyhlásenie Luxemburska
2. Vyhlásenie Grécka, Španielska a Portugalska k článku 161 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva
3. Vyhlásenie Dánska, Nemecka, Holandska a Rakúska k článku 161 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

V Nice 26. februára 2001

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

Pour le Président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

For the President of Ireland

Per il Presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

För Hans Majestät Konungen av Sverige

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

UYHLÁSENIA PRIJATÉ KONFERENCIU

1. Vyhlásenie o európskej bezpečnostnej a obrannej politike

V súlade s textom schváleným Európskou radou v Nice týkajúcim sa európskej bezpečnostnej a obrannej politiky (správou predsedajúcej krajiny a jej prílohami) je cieľom Európskej únie uplatňovať túto politiku čo najskôr. Rozhodnutie o tom prijme Európska rada na základe existujúcich ustanovení Zmluvy o Európskej únii podľa možnosti čo najskôr v roku 2001, najneskôr však na svojom zasadaní v Laeken/Bruseli. Nadobudnutie účinnosti Zmluvy z Nice preto nepredstavuje podmienku prijatia rozhodnutia.

2. Vyhlásenie k článku 31 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii

Konferencia pripomína, že:

- v záveroch predsedajúceho štátu zo zasadania Európskej rady v Tampere, ktoré sa konalo v dňoch 15. a 16. októbra 1999, sa počíta s rozhodnutím, ktorým sa zriadi jednotka pozostávajúca z prokurátorov, sudcov a policajných úradníkov s rovnakými právomocami delegovaných z jednotlivých členských štátov, ktorej úlohou je napomáhať riadnu koordináciu vnútroštátnych orgánov činných v trestnom konaní a podporovať vyšetrowanie v prípadoch organizovaného zločinu;
- Európska súdna sieť bola zriadená jednotnou akciou 98/428/SVV, ktorá bola prijatá na zasadnutí Rady 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 191, 7. 7. 1998, s. 4).

3. Vyhlásenie k článku 10 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia pripomína, že povinnosť úprimnej spolupráce, ktorá vyplýva z článku 10 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a upravuje vzťahy medzi členskými štátmi a spoločenstvom, taktiež upravuje vzťahy medzi samotnými orgánmi spoločenstva. Ak sa to v súvislosti s touto povinnosťou úprimnej spolupráce preukáže vo vzťahoch medzi týmito orgánmi ako nevyhnutné na uľahčenie uplatňovania ustanovení Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, môže Európsky parlament,

Rada a Komisia uzatvoríť medziinštitucionálne dohody. Takéto dohody nemôžu meniť alebo dopĺňať ustanovenia zmluvy a môžu byť uzatvorené len so súhlasom týchto troch orgánov.

4. Vyhlásenie k tretiemu odseku článku 21 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia vyzýva inštitúcie a orgány uvedené v treťom odseku článku 21 alebo v článku 7, aby zabezpečili, že občan únie dostane na každú písomnú žiadosť odpoveď v primeranej lehote.

5. Vyhlásenie k článku 67 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Vysoké zmluvné strany súhlasia, aby Rada pri rozhodnutí, ktoré musí prijať podľa druhej zarážky článku 67 ods. 2:

- sa rozhodla od 1. mája 2004 postupovať pri prijímaní opatrení uvedených v článku 62 ods. 3 a článku 63 ods. 3 písm. b) v súlade s článkom 251;
- sa rozhodla odo dňa dosiahnutia dohody o rozsahu opatrení týkajúcich sa prekročovania vonkajších hraníc členských štátov osobami postupovať pri prijímaní opatrení uvedených v článku 62 ods. 2 písm. a) v súlade s článkom 251.

Rada sa bude okrem toho snažiť, aby sa postup uvedený v článku 251 mohol uplatňovať už od 1. mája 2004 alebo podľa možnosti čo najskôr po tomto dátume aj v oblastiach, na ktoré alebo na ktorých časti sa vzťahuje hlava IV.

6. Vyhlásenie k článku 100 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia pripomína, že rozhodnutia týkajúce sa finančnej pomoci, ktoré sú napríklad ustanovené v článku 100 a ktoré sú v súlade s pravidlom „no bail-out“ uvedeným v článku 103, musia byť v súlade s finančným výhľadom na roky 2000-2006, a najmä s odsekom 11 Medziinštitucionálnej dohody zo 6. mája 1999 uzatvorenej medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne a zlepšení rozpočtového postupu, a v súlade s príslušnými ustanoveniami budúcich medziinštitucionálnych dohôd a finančných výhľadov.

7. Vyhlásenie k článku 111 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia súhlasí s tým, že postupy musia umožňovať všetkým členským štátom v oblasti eura v plnej miere sa zúčastňovať na každom štádiu prípravy pozície spoločenstva na medzinárodnej úrovni, pokiaľ ide o otázky osobitného významu pre hospodársku a menovú úniu.

8. Vyhlásenie k článku 137 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia súhlasí s tým, aby všetky výdavky, ktoré vzniknú na základe článku 137, boli zaúčtované v položke 3 finančného výhľadu.

9. Vyhlásenie k článku 175 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Vysoké zmluvné strany súhlasia s tým, aby Európska únia hrala vedúcu úlohu pri podpore ochrany životného prostredia únie a pri medzinárodnom úsilí sledujúcom rovnaký cieľ na celosvetovej úrovni. Pri dosahovaní tohto cieľa by sa mali využiť všetky možnosti, ktoré ponúka zmluva, vrátane využitia všetkých stimulov a nástrojov, ktoré sú trhovo orientované a určené na podporu udržateľného rozvoja.

10. Vyhlásenie k článku 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia potvrdzuje, že bez toho, aby tým boli dotknuté ostatné ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, pomoc platobnej bilancii tretích krajín nespadá do pôsobnosti článku 181a.

11. Vyhlásenie k článku 191 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia pripomína, že ustanovenia článku 191 neznamenajú prenesenie právomocí na Európske spoločenstvo a nemajú vplyv na uplatňovanie príslušných vnútroštátnych ústavných pravidiel.

Financovanie politických strán na európskej úrovni z rozpočtu Európskych spoločenstiev sa nesmie priamo ani nepriamo použiť na financovanie politických strán na vnútroštátnej úrovni.

Ustanovenia o financovaní politických strán sa uplatnia rovnako na všetky politické sily zastúpené v Európskom parlamente.

12. Vyhlásenie k článku 225 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia vyzýva Súdny dvor a Komisiu, aby podľa možnosti čo najskôr dôkladne preskúmali rozdelenie súdnych právomocí medzi Súdny dvorom a Súdom prvého stupňa, najmä vo vzťahu k priamym žalobám, a bez zbytočného odkladu po nadobudnutí platnosti Zmluvy z Nice predložili vhodné návrhy na ich preskúmanie príslušnými orgánmi.

13. Vyhlásenie k článku 225 ods. 2 a 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia sa domnieva, že základné ustanovenia súdneho preskúmania v článku 225 ods. 2 a 3 by mali byť definované v štatúte Súdneho dvora. Tieto ustanovenia by mali upraviť najmä:

- úlohu strán v konaní pred Súdny dvorom s cieľom zabezpečiť ich práva;
- účinok súdneho preskúmania na vykonateľnosť rozhodnutia Súdu prvého stupňa;
- účinok rozhodnutia Súdneho dvora na spor medzi stranami.

14. Vyhlásenie k článku 225 ods. 2 a 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia sa domnieva, že Rada by pri prijímaní ustanovení štatútu, ktoré sú nevyhnutné na vykonanie článku 225 ods. 2 a 3, mala ustanoviť postup, ktorým sa zabezpečí, že uplatňovanie týchto ustanovení v praxi bude vyhodnotených najneskôr do troch rokov od nadobudnutia platnosti Zmluvy z Nice.

15. Vyhlásenie k článku 225 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia sa domnieva, že Súdny dvor by mal vo výnimočných prípadoch, keď sa rozhodne preskúmať rozhodnutie Súdu prvého stupňa o otázke predloženej na predbežný nález, rozhodovať v rámci mimoriadneho konania.

16. Vyhlásenie k článku 225a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia žiada Súdny dvor a Komisiu, aby podľa možnosti čo najrýchlejšie pripravili návrh rozhodnutia o zriadení súdnej komory, ktorá bude mať právomoc vydávať súdne rozhodnutia prvého stupňa v sporoch medzi spoločenstvom a jeho zamestnancami.

17. Vyhlásenie k článku 229a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Konferencia sa domnieva, že článok 229a nebráni možnosti voľby súdnej siete, ktorá môže byť zriadená na riešenie sporov týkajúcich sa uplatňovania aktov prijatých na základe Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ktoré zakladajú práva priemyselného vlastníctva na úrovni spoločenstva.

18. Vyhlásenie o Dvore audítorov

Konferencia vyzýva Dvor audítorov a vnútroštátne audítorské orgány, aby zlepšili rámec a podmienky vzájomnej spolupráce pri zachovaní vlastnej autonómie. Na tento účel môže predseda Dvora audítorov zriadiť kontaktný výbor pozostávajúci z predsedov vnútroštátnych audítorských orgánov.

19. Vyhlásenie k článku 10.6 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky

Konferencia očakáva, že odporúčanie v zmysle článku 10.6 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky bude predložené podľa možnosti čo najskôr.

20. Vyhlásenie o rozširovaní Európskej únie¹⁾

Spoločná pozícia, ktorú majú členské štáty prijať na konferenciách o pristúpení vo vzťahu k rozdeleniu miest v Európskom parlamente, vážení hlasov v Rade, zložení Hospodárskeho a sociálneho výboru a zložení Výboru regiónov, musí zodpovedať nasledujúcim tabuľkám pre úniu s 27 členskými štátmi:

1. EURÓPSKY PARLAMENT

Členské štáty	Počet členov v EP
Nemecko	99
Spojené kráľovstvo	72
Francúzsko	72
Taliansko	72
Španielsko	50
Poľsko	50
Rumunsko	33
Holandsko	25
Grécko	22
Česká republika	20
Belgicko	22
Maďarsko	20
Portugalsko	22
Švédsko	18
Bulharsko	17
Rakúsko	17
Slovensko	13
Dánsko	13
Fínsko	13
Írsko	12
Litva	12
Lotyšsko	8
Slovinsko	7
Estónsko	6
Cyprus	6
Luxembursko	6
Malta	5
Spolu	732

¹⁾ Tabuľky v tomto vyhlásení berú do úvahy len tie kandidátske krajiny, s ktorými sa už začali prístupové rokovania.

2. VÁŽENIE HLASOV V RADE

Členovia Rady	Vážené hlasy
Nemecko	29
Spojené kráľovstvo	29
Francúzsko	29
Taliansko	29
Španielsko	27
Poľsko	27
Rumunsko	14
Holandsko	13
Grécko	12
Česká republika	12
Belgicko	12
Maďarsko	12
Portugalsko	12
Švédsko	10
Bulharsko	10
Rakúsko	10
Slovensko	7
Dánsko	7
Fínsko	7
Írsko	7
Litva	7
Lotyšsko	4
Slovinsko	4
Estónsko	4
Cyprus	4
Luxembursko	4
Malta	3
Spolu	345

Ak Rada podľa tejto zmluvy prijíma akty na návrh Komisie, na ich prijatie sa vyžaduje súhlas najmenej 258 hlasov odovzdaných väčšinou členov.

V ostatných prípadoch sa na prijatie aktov Rady vyžaduje súhlas najmenej 258 hlasov odovzdaných najmenej dvoch tretín členov.

Ak má Rada prijať rozhodnutie kvalifikovanou väčšinou, člen Rady môže požiadať o overenie, či členské štáty tvoriace kvalifikovanú väčšinu predstavujú aspoň 62 % celkového obyvateľstva únie. Ak sa preukáže, že táto podmienka nie je splnená, príslušné rozhodnutie nie je prijaté.

3. HOSPODÁRSKY A SOCIÁLNY VÝBOR

Členské štáty	Členovia
Nemecko	24
Spojené kráľovstvo	24
Francúzsko	24
Taliansko	24
Španielsko	21
Poľsko	21
Rumunsko	15
Holandsko	12
Grécko	12
Česká republika	12
Belgicko	12
Maďarsko	12
Portugalsko	12
Švédsko	12
Bulharsko	12
Rakúsko	12
Slovensko	9
Dánsko	9
Fínsko	9
Írsko	9
Litva	9
Lotyšsko	7
Slovinsko	7
Estónsko	7
Cyprus	6
Luxembursko	6
Malta	5
Spolu	344

4. VÝBOR REGIÓNOV

Členské štáty	Členovia
Nemecko	24
Spojené kráľovstvo	24
Francúzsko	24
Taliansko	24
Španielsko	21
Poľsko	21
Rumunsko	15
Holandsko	12
Grécko	12
Česká republika	12
Belgicko	12
Maďarsko	12
Portugalsko	12
Švédsko	12
Bulharsko	12
Rakúsko	12
Slovensko	9
Dánsko	9
Fínsko	9
Írsko	9
Litva	9
Lotyšsko	7
Slovinsko	7
Estónsko	7
Cyprus	6
Luxembursko	6
Malta	5
Spolu	344

21. Vyhlásenie o prahu pre kvalifikovanú väčšinu a o počte hlasov pre blokujúcu menšinu pri rozširovaní únie

Pokiaľ kandidátske krajiny uvedené vo Vyhlásení o rozširovaní Európskej únie nepristúpia k únii v čase, keď nadobudnú účinnosť nové váhy hlasov (1. januára 2005), prah pre kvalifikovanú väčšinu sa posunie, podľa rýchlosti prístupového procesu, z percenta, ktoré je nižšie ako súčasné percento, na najviac 73,4 %. Po pristúpení všetkých uvedených kandidátskych krajín sa blokujúca menšina v únii 27 členských štátov zvýši na 91 hlasov a prah pre kvalifikovanú väčšinu vyplývajúci z tabuľky uvedenej vo Vyhlásení o rozširovaní Európskej únie sa automaticky podľa toho upraví.

22. Vyhlásenie o mieste zasadania Európskej rady

Počnúc rokom 2002 sa jedno zasadnutie Európskej rady počas predsedníctva jedného členského štátu bude konať v Bruseli. Ak úniu bude tvoriť 18 členov, všetky zasadnutia Európskej rady sa budú konať v Bruseli.

23. Vyhlásenie o budúcnosti únie

1. V Nice sa rozhodlo o dôležitých reformách. Konferencia víta úspešné závery konferencie zástupcov vlád členských štátov a vyzýva členské štáty, aby sa snažili o skorú ratifikáciu Zmluvy z Nice.
2. Súhlasí s tým, že závery konferencie zástupcov vlád členských štátov otvárajú cestu rozširovaniu Európskej únie, a zdôrazňuje, že ratifikáciou Zmluvy z Nice ukončí Európska únia všetky inštitucionálne zmeny nevyhnutné na prístupenie nových členských štátov.
3. Vzhľadom na otvorenie cesty rozširovaniu konferencia vyzýva k hlbším a rozsiahlejším diskusiám o budúcnosti Európskej únie. V roku 2001 budú predsedajúce štáty Švédsko a Belgicko v spolupráci s Komisiou a za účasti Európskeho parlamentu podporovať rozsiahle diskusie so všetkými dotknutými stranami: zástupcami národných parlamentov a verejnosti, a to politickými, ekonomickými a univerzitnými kruhmi, zástupcami občianskej spoločnosti atď. Kandidátske štáty sa do tohto procesu zapoja spôsobom, ktorý bude ešte stanovený.
4. Po správe vypracovanej pre zasadnutie Európskej rady v Göteborgu v júni 2001 sa Európska rada na svojom zasadnutí v Laeken/Bruseli v decembri 2001 dohodne na vyhlásení obsahujúcom vhodné podnety na pokračovanie tohto procesu.
5. Tento proces sa má okrem iného zaoberať aj týmito otázkami:
 - ako zaviesť a monitorovať presnejšie rozdelenie právomocí medzi Európskou úniou a členskými štátmi, odrážajúce princíp subsidiarity;
 - postavenie Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej v Nice v súlade so závermi zo zasadnutia Európskej rady v Kolíne;
 - zjednodušenie zmlúv s cieľom ich sprehľadnenia a zabezpečenia lepšieho porozumenia bez zmeny ich významu;
 - úloha národných parlamentov v európskej architektúre.
6. Odvolaním sa na uvedené otázky konferencia uznáva potrebu zlepšenia a monitorovania demokratickej legitimity a transparentnosti Európskej únie a jej orgánov s cieľom väčšmi ich priblížiť občanom členských štátov.
7. Po týchto prípravných krokoch sa konferencia dohodla, že v roku 2004 sa bude konať nová konferencia zástupcov vlád členských štátov, ktorá sa bude zaoberať uvedenými otázkami s cieľom vykonať príslušné zmeny v zmluvách.
8. Konferencia členských štátov nepredstavuje žiadnu prekážku alebo predbežnú podmienku pre proces rozširovania únie. Okrem toho budú na účasť na konferencii prizvané kandidátske štáty, ktoré ukončia prístupové rokovania. Tie kandidátske štáty, ktoré nemajú ukončené prístupové rokovania, budú prizvané ako pozorovatelia.

24. Vyhlásenie k článku 2 protokolu o finančných následkoch uplynutia platnosti zmluvy o založení ESUO a o výskumnom fonde pre uhlie a oceľ

Konferencia vyzýva Radu, aby podľa článku 2 protokolu zabezpečila predĺženie štatistického systému ESUO po skončení platnosti zmluvy o založení ESUO až do 31. decembra 2002, a Komisiu vyzýva, aby predložila príslušné odporúčania.

VYHLÁSENIA, KTORÉ KONFERENCIA VZALA NA VEDOMIE

1. Vyhlásenie Luxemburska

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia rozhodnutia z 8. apríla 1965 a v nich uvedené možnosti týkajúce sa sídiel orgánov, inštitúcií a ich útvarov, ktoré budú zriadené, vláda Luxemburska sa zaväzuje, že si nebude nárokovať sídlo odvolacích komôr Úradu pre zosúlad'ovanie vnútorného trhu (ochranné známky a priemyselné vzory), ktoré zostanú v Alicante aj v prípade, ak by sa stali súdnymi komorami v zmysle článku 220 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

2. Vyhlásenie Grécka, Španielska a Portugalska k článku 161 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

Grécko, Španielsko a Portugalsko sa dohodli o prechode na kvalifikovanú väčšinu v článku 161 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva z toho dôvodu, že slovo „viacročný“ v treťom odseku znamená finančnú perspektívu platnú od 1. januára 2007 a medziinštitucionálna dohoda týkajúca sa tejto perspektívy bude mať rovnaké trvanie ako príslušná finančná perspektíva.

3. Vyhlásenie Dánska, Nemecka, Holandska a Rakúska k článku 161 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva

So zreteľom na vyhlásenie Grécka, Španielska a Portugalska k článku 161 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Dánsko, Nemecko, Holandsko a Rakúsko vyhlasujú, že vyhlásenie nemá vplyv na konanie Európskej komisie, najmä pokiaľ ide o jej právo podávať akékoľvek vhodné podnety.

RADA

ROZHODNUTIE

(76/787/ESUO, EHS, Euratom)

RADA

zložená zo zástupcov členských štátov a rozhodujúc jednomyseľne,

SO ZRETEĽOM na čl. 21 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre uhlie a oceľ,

SO ZRETEĽOM na čl. 138 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva,

SO ZRETEĽOM na čl. 108 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,

SO ZRETEĽOM na návrh Zhromaždenia,

HODLAJÚC uviesť do účinnosti závery zasadania Európskej rady v Ríme zo dňa 1. a 2. decembra 1975, aby sa voľby Zhromaždenia konali v jeden deň v období máj/jún 1978,

VYDALA ustanovenia pripojené k tomuto rozhodnutiu, pričom odporúča členským štátom, aby ich prijali v súlade so svojimi ústavnými požiadavkami.

Toto rozhodnutie a k nemu pripojené ustanovenia budú zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Členské štáty bezodkladne oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskych spoločenstiev zavŕšenie nevyhnutných postupov, v zmysle svojich ústavných predpisov, na prijatie ustanovení pripojených k tomuto rozhodnutiu.

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

V Bruseli dňa dvadsiateho septembra roku tisíc deväťsto sedemdesiatšesť.

Za Radu Európskych spoločenstiev

predseda

Le ministre des Affaires étrangères du royaume de Belgique
De Minister van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk België
R. Van ELSTANDE

Kongeriget Danmarks udenrigsøkonomiminister
Ivar NØRGAARD

Der Bundesminister des Auswärtigen der Bundesrepublik Deutschland
Hans-Dietrich GENSCHER

Le ministre des Affaires étrangères de la République française
Louis de GUIRINGAUD

The Minister for Foreign Affairs of Ireland
Aire Gnóthaí Eachtracha na hÉireann
Gearóid MAC GEARAILT

Il ministro degli Affari esteri della Repubblica italiana
Arnaldo FORLANI

Membre du gouvernement du grand duché de Luxembourg
Jean HAMILIUS

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk der Nederlanden
L. J. BRINKHORST

The Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
A. CROSLAND

RADA

ROZHODNUTIE RADY

z 25. júna a 23. septembra 2002,

ktorým sa mení Akt o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu pripojený k rozhodnutiu 76/787/ESUO, EHS, Euratom

(2002/772/ES, Euratom)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 190 ods. 4,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, najmä na jej článok 108 ods. 3 a 4,

so zreteľom na návrh Európskeho parlamentu,⁽¹⁾

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,⁽²⁾

keďže:

1. Akt o priamych a všeobecných voľbách členov Európskeho parlamentu by mal byť zmenený tak, aby umožňoval voľbu členov priamym všeobecným hlasovaním v súlade so zásadami spoločnými pre všetky členské štáty a súčasne ponechal členským štátom možnosť uplatňovať ich vnútroštátne ustanovenia na aspekty neupravené týmto rozhodnutím.
2. V záujme zlepšenia zrozumiteľnosti aktu zmeneného týmto rozhodnutím by mali byť jeho ustanovenia prečíslované tak, aby tvorili jasnejší ucelený text,

USTANOVIILA nasledujúce ustanovenia, ktoré odporúča členským štátom prijať v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.

Článok 1

Akt o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu pripojený k rozhodnutiu Rady 76/787/ESUO, EHS, Euratom⁽³⁾ (ďalej len „Akt z roku 1976“) sa mení v súlade s týmto článkom.

1. V akte z roku 1976, s výnimkou článku 13, sa slová „poslanec“ alebo „poslanec v Európskom parlamente“ nahrádzajú slovami „člen Európskeho parlamentu“.
2. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

1. V každom členskom štáte sa členovia Európskeho parlamentu volia na základe pomerného zastúpenia pomocou zoznamu alebo jedného prenosného hlasu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES č. C 292, 21. 9. 1998, s. 66.

⁽²⁾ Stanovisko vydané 12. júna 2002 (ešte neuvverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES č. L 278, 8. 10. 1976, s. 1.

2. Členské štáty môžu povoliť hlasovanie na základe systému preferenčného zoznamu v súlade s postupom, ktorý schvália.
3. Voľby sa vykonávajú priamym a všeobecným hlasovaním a sú slobodné a tajné.“
3. Článok 2 sa nahrádza nasledujúcimi článkami:

„*Článok 2*

Každý členský štát môže v súlade so svojou špecifickou vnútroštátnou situáciou zriadiť volebné obvody pre voľby do Európskeho parlamentu alebo rozdeliť svoju volebnú oblasť iným spôsobom bez toho, aby všeobecne ovplyvnil pomerný charakter hlasovacieho systému.

Článok 2A

Členské štáty môžu určiť minimálny prah na rozdelenie mandátov. Na vnútroštátnej úrovni tento prah nesmie presiahnuť 5 percent odovzdaných hlasov.

Článok 2B

Každý členský štát môže určiť strop pre výdavky na kampaň kandidátov.“
4. Článok 3 sa mení takto:
 - a) odsek 1 sa vypúšťa a odseky 2 a 3 sa označia ako odseky 1 a 2;
 - b) v novom odseku 1 sa slová „Toto päťročné obdobie“ nahrádzajú slovami „Päťročné obdobie, na ktoré sú zvolení členovia Európskeho parlamentu“;
 - c) v novom odseku 2 odkaz na odsek 2 sa nahrádza odkazom na odsek 1.
5. Článok 4 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Členovia Európskeho parlamentu požívajú výsady a imunity, ktoré im prináležia podľa Protokolu z 8. apríla 1965 o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev.“
6. Článok 5 sa ruší.
7. Článok 6 sa mení takto:
 - a) v odseku 1:
 - i) na konci tretej zarážky sa dopĺňajú slová „alebo Súdu prvej inštancie“;
 - ii) medzi súčasnu tretiu a štvrtú zarážku sa vkladá táto zarážka:

„– člen Výkonnej rady Európskej centrálnej banky,“;
 - iii) medzi súčasnu štvrtú a piatu zarážku sa vkladá táto zarážka:

„– ombudsman Európskych spoločenstiev,“;
 - iv) v súčasnej piatej zarážke sa vypúšťajú slová „člen Poradného výboru Európskeho spoločenstva uhlia a ocele alebo“;
 - v) v súčasnej šiestej zarážke sa vypúšťajú slová „Európskeho spoločenstva uhlia a ocele“;
 - vi) súčasná ôsma zarážka sa nahrádza takto:

„– činný úradník alebo zamestnanec orgánov Európskych spoločenstiev alebo ich špecializovaných úradov alebo Európskej centrálnej banky,“;

b) za odsekom 1 sa vkladá nasledujúci odsek a súčasné odseky 2 a 3 sa menia na odseky 3 a 4:

„2. Od volieb do Európskeho parlamentu v roku 2004 funkcia člena Európskeho parlamentu je nezlučiteľná s funkciou člena národného parlamentu.

Odlišne od tohto pravidla a bez toho, aby bol dotknutý odsek 3:

- členovia írského národného parlamentu, ktorí budú volení do Európskeho parlamentu v nasledujúcich voľbách, môžu vykonávať dvojité mandát až do nových volieb do írského národného parlamentu, pričom pre toto spojenie sa uplatní prvý pododsek tohto odseku;
- členovia parlamentu Spojeného kráľovstva, ktorí sú aj členmi Európskeho parlamentu počas päťročného obdobia predchádzajúceho voľbám do Európskeho parlamentu v roku 2004, môžu vykonávať dvojité mandát až do volieb do Európskeho parlamentu v roku 2009, keď sa uplatní prvý pododsek tohto odseku,“

c) v novom odseku 3 sa slovo „stanoviť“ nahrádza slovom „rozšíriť“ a odkaz na článok 7(2) sa nahrádza odkazom na článok 7;

d) v novom odseku 4 slová „odseky 1 a 2“ sa nahrádzajú slovami „odseky 1, 2 a 3“.

8. Článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

S výhradou ustanovení tohto aktu volebný postup v každom členskom štáte sa riadi jeho vnútroštátnymi predpismi.

Tieto vnútroštátne predpisy, ktoré môžu v prípade potreby brať do úvahy špecifickú situáciu v členských štátoch, neovplyvnia v zásade pomerný charakter hlasovacieho systému.“

9. Článok 9 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa slová „deň určený“ nahrádzajú slovami „určenom termíne a čase“;

b) v odseku 2 sa slová „Sčítanie hlasov sa smie začať“ nahrádzajú slovami „Členské štáty smú oficiálne uverejniť výsledky svojho sčítania“;

c) odsek 3 sa vypúšťa.

10. Článok 10 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa slová „obdobie uvedené v článku 9(1)“ nahrádzajú slovami „volebné obdobie“;

b) v druhom pododseku odseku 2 sa slová „určí iné obdobie, ktoré nepredchádza... viac ako jeden mesiac“ nahrádzajú slovami „určí aspoň jeden mesiac pred skončením päťročného obdobia uvedeného v článku 3, ďalšie volebné obdobie, ktoré nepredchádza... viac ako dva mesiace“;

c) v odseku 3 sa vypúšťajú slová „článok 22 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele“, slová „Európskeho hospodárskeho spoločenstva“ sa nahrádzajú slovami „Európskeho spoločenstva“ a slová „obdobia uvedeného v článku 9 ods. 1“ sa nahrádzajú slovami „volebného obdobia“.

11. V článku 11 sa vypúšťajú slová „do nadobudnutia účinnosti jednotného volebného postupu uvedeného v článku 7 ods. 1“.

12. Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

1. Mandát sa uvoľní, ak sa mandát člena Európskeho parlamentu skončí v dôsledku odstúpenia, smrti alebo odobratia mandátu.
2. S výhradou ostatných ustanovení tohto aktu každý členský štát ustanoví vhodné postupy na obsadenie každého mandátu, ktorý sa uvoľní počas päťročného funkčného obdobia uvedeného v článku 3 na zvyšok tohto obdobia.
3. Ak zákon členského štátu výslovne požaduje odobratie mandátu člena Európskeho parlamentu, tento mandát sa skončí v súlade s týmito právnymi ustanoveniami. Príslušné vnútroštátne orgány o tom informujú Európsky parlament.
4. Ak sa mandát uvoľní v dôsledku odstúpenia alebo smrti, predseda Európskeho parlamentu o tom okamžite informuje príslušné orgány dotknutého členského štátu.“

13. Článok 14 sa ruší.

14. Článok 15 sa nahrádza takto:

„Článok 15

Tento akt je vypracovaný v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom všetky texty sú rovnako autentické.

Prílohy II a III tvoria neoddeliteľnú súčasť tohto aktu.“

15. Príloha I sa ruší.

16. V prílohe III sa vypúšťa vyhlásenie vlády Spolkovej republiky Nemecko.

Článok 2

1. Články a prílohy Aktu z roku 1976 zmenené týmto rozhodnutím budú prečíslované v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe tohto rozhodnutia, ktorá tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť.
2. Krížové odkazy na články a prílohy Aktu z roku 1976 budú v dôsledku toho upravené. To isté platí, pokiaľ ide o odkazy na tieto články a ich časti obsiahnuté v zmluvách spoločenstva.
3. Odkazy na články Aktu z roku 1976 obsiahnuté v iných dokumentoch alebo aktoch sa budú chápať ako odkazy na články Aktu z roku 1976 prečíslované podľa odseku 1, resp. odseky týchto článkov prečíslované týmto rozhodnutím.

Článok 3

1. Zmeny uvedené v článkoch 1 a 2 nadobudnú účinnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po prijatí ustanovení tohto rozhodnutia členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.
2. Členské štáty oznámia Generálnemu sekretariátu Rady ukončenie svojich vnútroštátnych postupov.

Článok 4

Toto rozhodnutie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

V Luxemburgu 25. júna 2002

za Radu

predseda

J. MATAS I PALOU

V Bruseli 23. septembra 2002

za Radu

predseda

M. FISCHER BOEL

PRÍLOHA

Tabuľka zhody uvedená v článku 2 rozhodnutia Rady 2002/772/ES, Euratom z 25. júna a z 23. septembra 2002, ktorým sa mení Akt o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu pripojený k rozhodnutiu 76/787/ESUO, EHS, Euratom

Predchádzajúce číslovanie	Nové číslovanie
Článok 1	Článok 1
Článok 2	Článok 2
Článok 2A	Článok 3
Článok 2B	Článok 4
Článok 3	Článok 5
Článok 4	Článok 6
Článok 5 (zrušený)	--
Článok 6	Článok 7
Článok 7	Článok 8
Článok 8	Článok 9
Článok 9	Článok 10
Článok 10	Článok 11
Článok 11	Článok 12
Článok 12	Článok 13
Článok 13	Článok 14
Článok 14 (zrušený)	--
Článok 15	Článok 15
Príloha I (zrušená)	--
Príloha II	Príloha I
Príloha III	Príloha II

ROZHODNUTIE RADY

z 12. júla 2002,

ktorým sa mení Protokol o Štatúte Súdneho dvora Európskych spoločenstiev
(2002/653/ES)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej druhý odsek článku 245,

so zreteľom na žiadosť Súdneho dvora zo 17. októbra 2001,

so zreteľom na stanovisko Komisie,⁽¹⁾so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,⁽²⁾

berúc do úvahy, že:

by sa malo prijať ustanovenie o účasti nečlenských štátov v konaniach na vydanie predbežného nálezu pred Súdny dvorom v prípade, že dohoda o určitej veci uzatvorená medzi Radou a jedným alebo viacerými nečlenskými krajinami stanovuje, že tieto štáty sú oprávnené predkladať vyjadrenia k prípadu alebo písomné zistenia, v ktorých sa súd členského štátu odvoláva na Súdny dvor v konaniach na vydanie predbežného nálezu o otázke, ktorá spadá do rozsahu platnosti dohody,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Tento odsek sa dopĺňa do článku 20 Protokolu o Štatúte Súdneho dvora Európskych spoločenstiev:

„Ak dohoda o určitej veci uzatvorená medzi radou a jedným alebo viacerými nečlenskými štátmi stanovuje, že tieto štáty sú oprávnené predkladať vyjadrenia k prípadu alebo písomné zistenia, v ktorých sa súd členského štátu odvoláva na Súdny dvor v konaniach predbežného nálezu o otázke, ktorá spadá do rozsahu platnosti dohody, rozhodnutie vnútroštátneho súdu o tejto otázke sa oznámi aj dotknutým nečlenským štátom. V priebehu dvoch mesiacov od oznámenia tieto štáty môžu predložiť na Súdnom dvore vyjadrenia k prípadu alebo písomné zistenia.“

Článok 2

Rozhodnutie nadobúda účinnosť v deň jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

V Bruseli 12. júla 2002

za Radu
predseda
T. PEDERSEN

⁽¹⁾ Stanovisko dodané 22. februára 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko dodané 14. mája 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).